

Załącznik do uchwały nr 614/16
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 18 kwietnia 2016 r.

Geotronics Polska Sp. z o.o.
ul. Konecznego 4/10u
31-216 Kraków

WWRPO.VIII.3162.73.2014.KM

DECYZJA
Nr WWRPO/18/W/2016

podjęta w dniu 18 kwietnia 2016 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383 t.j.), art. 207 ust. 1 pkt 3, ust. 2a i ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 t.j.)

orzeka:

zwrot od Beneficjenta – Geotronics Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u – środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 zawartej w Szczecinie w dniu 21 grudnia 2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” w kwocie 2 827 350,82 zł (słownie: dwa miliony osiemset dwadzieścia siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych 82/100) wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 1 399 994,73 zł (słownie: jeden milion trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt cztery złote 73/100) od daty przekazania środków, tj. od dnia 17 marca 2011 r. do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,
- od kwoty 1 386 076,09 zł (słownie: jeden milion trzysta osiemdziesiąt sześć tysięcy siedemdziesiąt sześć złotych 09/100) od daty przekazania środków, tj. od dnia 26 października 2011 r. do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,
- od kwoty 41 280,00 zł (słownie: czterdzieści jeden tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych 00/100) od daty przekazania środków, tj. od dnia 11 lipca 2012 r. do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,

na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego, tj. Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 35 1020 4795 0000 9002 0210 4768, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji o zwrocie.

Uzasadnienie

W dniu 30 czerwca 2010 r. Geotronics Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u, w odpowiedzi na konkurs nr RPOWZ/1.1.3/2010/1, złożyła wniosek o dofinansowanie projektu nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”.

Wnioskodawca we wniosku o dofinansowanie wskazał, iż głównym celem inwestycji jest podniesienie konkurencyjności firmy poprzez zakup technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do oceny nawierzchni drogi, a planowana inwestycja wpisuje się w cel Poddziałania 1.1.3 określony w Uszczegółowieniu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: RPO WZ) jako poprawa poziomu innowacyjności sektora małych i średnich przedsiębiorstw, do którego zaliczała się Geotronics Polska Sp. z o.o.

W ramach przedmiotowego projektu, w celu wdrożenia technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego, zaplanowano m.in. wykonanie następujących prac:

- adaptację i zakup wyposażenia Centrum Obliczeniowego (zadanie nr 1),
- stworzenie systemu do archiwizacji danych (zadanie nr 2),
- zakup oprogramowania (zadanie nr 3),
- zakup Mobilnego Systemu Pomiarowego do oceny nawierzchni drogi (zadanie nr 4),
- zakup Uzupełniającego Systemu Skanującego (zadanie nr 5).

Jednocześnie w dokumentacji aplikacyjnej Beneficjent wskazał, iż:

- siedziba Geotronics Polska Sp. z o.o. znajduje się w województwie małopolskim, tj. w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u (pkt B.4 wniosku o dofinansowanie),
- projekt pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” ma charakter stacjonarny i zlokalizowany będzie w województwie zachodniopomorskim, tj. w Kołobrzegu (pkt C.1 wniosku o dofinansowanie),
- projekt pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” realizowany będzie w nieruchomości przy ul. Tarnopolskiej 1C/C w Kołobrzegu (pkt C.4.2 biznes planu).

Dnia 25 listopada 2010 r. uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 2124/10 Wnioskodawcy przyznano dofinansowanie na realizację przedmiotowego projektu w wysokości 3 999 984,93 zł ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

W dniu 21 grudnia 2010 r. Geotronics Polska Sp. z o.o. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383 t.j., dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.3 „Inwestycje MSP w nowe technologie”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte trzy aneksy do umowy nr UDA-RPZP.01.01.03-32-

036/10-01 z dnia 09 lutego 2011 r., nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-02 z dnia 02 sierpnia 2011 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-03 z dnia 05 czerwca 2012 r.

W przedmiotowej umowie określone zostały szczegółowe zasady dofinansowania projektu oraz prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. IZ RPO WZ, zgodnie z zapisami umowy, zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Natomiast Beneficjent, w § 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie, zobowiązał się realizować projekt z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach RPO WZ oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie celów (produktów i rezultatów) zakładanych we wniosku o dofinansowanie nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10. Ponadto w związku z realizacją projektu i w wykonaniu umowy Beneficjent obowiązany był do przestrzegania właściwych przepisów pierwotnego i wtórnego prawa wspólnotowego, właściwych przepisów prawa polskiego, w tym wszelkich wytycznych do nich, a także obowiązujących odpowiednich reguł, zasad i postanowień wynikających z RPO WZ, Uszczegółowienia RPO WZ, obowiązujących procedur, wytycznych, informacji IZ RPO WZ (§ 9 ust. 5 umowy o dofinansowanie).

Na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 uzppr oraz § 12 umowy o dofinansowanie, w związku z zakończeniem realizacji przedmiotowego projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, w dniach 18-19 lutego 2013 r. IZ RPO przeprowadziła kontrolę planową realizacji projektu. Dodatkowo w dniach 10-11 czerwca 2013 r. oraz 10 września 2013 r. przeprowadzono kontrole doraźne realizacji projektu z udziałem eksperta zewnętrznego powołanego przez IZ RPO WZ, którego zadaniem było sporządzenie wyceny zakupionych w ramach projektu składników majątku. Podczas czynności kontrolnych dokonano analizy przedstawionych dokumentów związanych z realizowaną inwestycją oraz przeprowadzono wizytację pod wskazanym w dokumentacji aplikacyjnej (jako miejsce realizacji projektu) adresem, w wyniku czego ustalono, iż pomimo, że w dokumentacji aplikacyjnej określono charakter projektu jako stacjonarny, a jako miejsce jego realizacji wskazano Kołobrzeg, w rzeczywistości zrealizowany przez Beneficjenta projekt posiadał charakter niestacjonarny. Przez wzgląd na fakt, iż siedziba Beneficjenta znajdowała się poza województwem zachodniopomorskim tj. w Krakowie ustalono, że projekt nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 nie kwalifikował się do objęcia wsparciem w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1.

Powyższe ustalenia IZ RPO WZ zawarła w protokole pokontrolnym z kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”, który to pismem z dnia 31 grudnia 2013 r. przekazała Beneficjentowi. Ponadto IZ RPO WZ wskazała, że z uwagi na fakt, iż realizowany przez Beneficjenta projekt nie wpisuje się w cel Poddziałania 1.1.3., którym jest wsparcie projektów podnoszących konkurencyjność oraz innowacyjność mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, które bądź realizują projekty stacjonarne na terenie województwa zachodniopomorskiego, bądź w przypadku realizacji projektów niestacjonarnych mają siedzibę na terenie tego województwa, w razie niewniesienia przez Beneficjenta istotnych uwag do zapisów niniejszego protokołu w terminie 14 dni roboczych od dnia jego dostarczenia podjęte zostaną czynności zmierzające do rozwiązania umowy o dofinansowanie.

Pismem z dnia 21 stycznia 2014 r. Beneficjent złożył wyjaśnienia i zastrzeżenia do treści protokołu pokontrolnego. Odnosząc się do kwestii niestacjonarności projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” podniósł, iż idea projektu została szczegółowo opisana w dokumentacji aplikacyjnej, natomiast zastosowane w projekcie procesy produkcyjne mają charakter stacjonarny i odbywać się miały finalnie w lokalu w Kołobrzegu. W związku z powyższym nie miał on prawa określić projektu jako niestacjonarnego. Ponadto Beneficjent wskazał na brak definicji legalnej projektu stacjonarnego oraz zarzucił IZ RPO WZ, iż ustalenia kontrolne dokonane zostały wbrew zapisom Wytycznych dla Wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie projektu w ramach RPO WZ w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1 (dalej: Wytyczne), gdyż opierały się wyłącznie na specyfice zakupionych środków trwałych, a nie na strukturze i charakterze projektu jako całości. Zdaniem Beneficjenta proces obliczeniowy musi odbywać się stacjonarnie, a centrum przetwarzania danych stanowi „serce” stworzonego w ramach projektu systemu. Dalej powołano się na zapis sporządzonej na zlecenie IZ RPO WZ ekspertyzy, w której znalazło się stwierdzenie, że serwer wraz z oprogramowaniem jest elementem podstawowym całego systemu, z kolei oprogramowanie decyduje o przydatności zebranych informacji dokonując ich syntezy i analizy. Zdaniem Beneficjenta, zespół kontrolujący wybiórczo przytaczał ustalenia zawarte w ekspertyzie, pomijając kontekst znaczeniowy całej opinii, podczas gdy obowiązkiem zespołu kontrolującego winno być zastosowanie się do opinii powołanego eksperta, gdyż zespół kontrolujący nie był uprawniony do dokonywania własnych ustaleń.

Ponadto Beneficjent wskazał na fakt, iż projekt przeszedł pozytywną ocenę na etapie ubiegania się o dofinansowanie. Powołując się na zapisy Wytycznych, które wskazują, iż podczas oceny zostanie zweryfikowane czy wnioskodawca słusznie określił charakter projektu, Beneficjent uznał, że ocena dokonana na etapie aplikowania o środki bezwzględnie potwierdza, iż projekt ma charakter stacjonarny, bowiem takie ustalenia poczyniła IZ RPO WZ. Jednocześnie Beneficjent wskazał, iż na obecnym etapie dokonywanie weryfikacji podstawowego kryterium oceny wniosku jest niedopuszczalne. Nadto zespół kontrolujący nie ma kompetencji do badania podstaw udzielenia dofinansowania, a kontrola powinna dotyczyć wyłącznie prawidłowości realizacji projektu. Co więcej Beneficjent realizując projekt, w zakresie charakteru projektu, działał w dobrej wierze oraz w zaufaniu do IZ RPO WZ.

Nadto pismem z dnia 27 stycznia 2014 r. Beneficjent poinformował o odmowie podpisania protokołu pokontrolnego.

IZ RPO WZ pismem z dnia 10 września 2014 r. zawiadomiła Beneficjenta o zakończeniu czynności kontrolnych oraz podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. IZ RPO WZ podniosła, iż wobec ustaleń poczynionych w zakresie niestacjonarnego charakteru projektu, dalszą weryfikację zastrzeżeń odnoszących się do kryteriów zawartych w protokole pokontrolnym uznano za bezprzedmiotową. Jednocześnie poinformowano o wszczęciu procedury rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 z dnia 21 grudnia 2010 r. w związku z zapisami § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie.

Pismem z dnia 02 października 2014 r. Beneficjent wskazał, iż nie podziela ustaleń zawartych w piśmie IZ RPO WZ z dnia 10 września 2014 r. Ponadto zakwestionował zasadność wszczęcia procedury rozwiązania umowy o dofinansowanie, podnosząc, iż na obecnym etapie jest to niezasadne, ponieważ gdyby na etapie aplikowania o środki projekt został oceniony negatywnie to wówczas nie podjąłby się jego realizacji. Jednocześnie wezwał IZ RPO WZ do zapłaty na jego rzecz kwoty 1 172 634,11 zł, stanowiącej brakującą, ostatnią transzę dofinansowania, która zdaniem Beneficjenta, winna była zostać mu wypłacona.

Uchwałą nr 1838/14 z dnia 23 października 2014 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego zdecydował o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 z dnia 21 grudnia 2010 r. projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” na podstawie § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie projektu (tj. „Beneficjent na dzień podpisania Umowy nie spełniał kryteriów kwalifikujących do Poddziałania”).

Jednocześnie IZ RPO WZ pismem z dnia 19 listopada 2014 r., znak: WWRPO.I.AZ.3461-5(1.1.3/2010/036)/03/14 wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 2 827 350,82 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm., dalej: *ufp*), w przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1 instytucja, która podpisała umowę z beneficjentem, wzywa go do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Pismem z dnia 09 grudnia 2014 r. Beneficjent skierował do IZ RPO WZ wezwanie do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene uchwały nr 1838/14 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 23 października 2014 r. w sprawie rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00.

Z uwagi na bezskuteczny wpływ terminu wskazanego w ww. wezwaniu do zwrotu z dniem 10 grudnia 2014 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Jednocześnie Beneficjent został poinformowany o możliwości złożenia dowodów, wyjaśnień i zastrzeżeń w sprawie.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego, Beneficjent pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. (wpływ do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 02 stycznia 2015 r.) wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków przekazanych w ramach RPO WZ do czasu rozpoznania przez Sąd Okręgowy w S., Wydział I Cywilny sprawy o zapłatę kwoty (...) zł z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu, wskazując, iż rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie uzależnione jest od rozstrzygnięcia przez sąd zagadnienia skuteczności rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Beneficjent podkreślił, iż w ramach realizacji projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” źródłem praw i obowiązków Strony i organu była umowa mająca charakter cywilnoprawny, zatem toczące się postępowanie administracyjne ma swoje źródło w stosunku zobowiązaniowym łączącym Strony. Beneficjent

poinformował także, iż w przypadku pozytywnego rozstrzygnięcia dla niego sporu zapoczątkowanego złożonym w dniu 23 grudnia 2014 r. pozwem o zapłatę, postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków będzie bezprzedmiotowe. Z tego powodu, zgodnie z zasadą ekonomiki procesowej, zasadnym jest zawieszenie postępowania administracyjnego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sporu między Stronami.

Pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. Beneficjent wniósł nadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki geodezji i kartografii, dowodu z oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu, dowodu z zeznań świadków: J.M., T.K., T.S., dowodu z przesłuchania w charakterze Stron T.P. i R.D. oraz dowodu z pisma z dnia 22 grudnia 2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania pisma i załącznikami. Ponadto Beneficjent wniósł o dołączenie do akt postępowania administracyjnego dokumentów powołanych w piśmie, a które znajdują się w posiadaniu organu.

Z uwagi na konieczność rozpatrzenia stanowiska Beneficjenta przedstawionego w piśmie z dnia 23 grudnia 2014 r. oraz przez wzgląd na konieczność dokonania dokładnej analizy całokształtu rozbudowanego materiału dowodowego, w szczególności umowy o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, wyjaśnień Beneficjenta jak również pozostałej dokumentacji zgromadzonej w sprawie, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 09 stycznia 2015 r. zawiadomiła Beneficjenta o przedłużeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków.

IZ RPO WZ odnosząc się do ww. pisma, w zakresie wniosku Beneficjenta o zawieszenie postępowania administracyjnego, postanowieniem z dnia 26 stycznia 2015 r. odmówiła zawieszenia przedmiotowego postępowania. IZ RPO WZ wskazała, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych po szczegółowej analizie dokumentacji oraz stanu faktycznego w sprawie ustalono, iż Beneficjent nie kwalifikował się do uzyskania dofinansowania w ramach Poddziałania 1.1.3. Z uwagi na powyższe, stosownie do wyniku ww. ustaleń IZ RPO WZ zobowiązana była podjąć właściwe działania mające na celu odzyskanie środków z budżetu Unii Europejskiej. W tym zostało wszczęte postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków w związku ze stwierdzeniem zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 ufp oraz z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu do zwrotu środków z dnia 19 listopada 2014 r. Ponadto podkreślono, iż fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie z Beneficjentem nie stanowił podstawy do wszczęcia przedmiotowego postępowania, a w konsekwencji nie jest podstawą do wydania decyzji w oparciu o art. 207 ust. 1 ufp. Postępowanie zainicjowane przez Beneficjenta złożonym do Sądu Okręgowego w S. pozwem oraz toczące się postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków stanowią odrębne, niepowiązane bezpośrednio postępowania. A zatem wydanie przez sąd powszechny rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 oraz powództwa o świadczenie, nie może być traktowane jako rozstrzygnięcie w zakresie zagadnienia wstępnego w postępowaniu administracyjnym prowadzonym w przedmiocie zwrotu środków w związku ze stwierdzeniem zaistnienia przesłanek o których mowa w art. 207 ust. 1 ufp, albowiem brak jest bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej a rozstrzygnięciem sądu powszechnego. IZ RPO WZ podniosła, iż co prawda nie można zaprzeczyć istnienia związku pomiędzy tymi sprawami, albowiem zaistnienie przesłanek uzasadniających wydanie decyzji na podstawie art. 207 ufp stanowi jednocześnie podstawę do rozwiązania umowy, jednak nie uzasadnia on zawieszenia postępowania administracyjnego. Jednocześnie, gdy w sprawie wyłania się zagadnienie, które wykazuje jedynie pośredni związek z rozpatrzeniem sprawy i wydaniem decyzji, nie ma ono charakteru zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 t.j., dalej: kpa). Mogą wiązać się z nim określone skutki, ale powstanie takiego zagadnienia nie rodzi obowiązku zawieszenia postępowania administracyjnego. Natomiast ze względu na istotę i skutki zawieszenia postępowania jego przesłanki muszą być interpretowane ściśle, a sama instytucja wykorzystywana w sposób kategoriyczny, nie zaś dowolny. W przedmiotowym postanowieniu zawarto pouczenie o możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do IZ RPO WZ w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Jednocześnie IZ RPO WZ wskazała, iż w zakresie złożonych przez Beneficjenta wniosków dowodowych wydane zostanie odrębne postanowienie.

Pismem z dnia 04 lutego 2015 r. Beneficjent skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. skargę na uchwałę nr 1838/14 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 23 października 2014 r. w sprawie rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00.

Następnie pismem z dnia 09 lutego 2015 r. Beneficjent złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem postanowienia z dnia 26 stycznia 2015 r. o odmowie zawieszenia

postępowania. Ponadto w dniu 02 marca 2015 r. realizując swoje uprawnienia i działając przez pełnomocnika zapoznał się z aktami przedmiotowej sprawy.

Postanowieniem z dnia 03 marca 2015 r., odnosząc się w pozostałym zakresie do wniosków Beneficjenta wskazanych w piśmie z dnia 23 grudnia 2014 r., odmówiono przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Stronę postępowania. IZ RPO WZ wskazała, iż okoliczności mające istotne znaczenie dla sprawy mogą zostać dostatecznie wyjaśnione innymi dowodami, w tym m.in. zgromadzoną dokumentacją dotyczącą projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”, wynikami czynności kontrolnych, jak również wyjaśnieniami Strony przedstawionymi m.in. w pismach z dnia 21 stycznia 2014 r., 02 października 2014 r. oraz 09 grudnia 2014 r. Nadto IZ RPO WZ podniosła, że okoliczności będące przedmiotem dowodu pozostają bez znaczenia dla sprawy, wobec czego przeprowadzenie wnioskowanych przez Stronę dowodów należało uznać za zbędne. W odniesieniu do powyższego wskazano także, iż fakt, że przedmiotowy projekt posiada charakter niestacjonarny determinuje wniosek, że Beneficjent nie kwalifikował się do Poddziałania 1.1.3. Niniejsze ma charakter obiektywny, zatem przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków czy przesłuchania w charakterze Strony, w szczególności na okoliczność ustalenia czy projekt pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” został zrealizowany przez Stronę postępowania w całości, nie wpłynęłoby w żaden sposób na zmianę przez IZ RPO WZ klasyfikacji charakteru realizowanego przez Beneficjenta projektu. IZ RPO WZ wskazała także, że dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, byłoby działaniem niecelowym i niegospodarnym, bowiem jedynie wydłużyłoby czas trwania postępowania administracyjnego, co stałoby w sprzeczności z zasadą szybkości i ekonomii postępowania (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 2191/12). Dalej podkreślono, iż przedmiotem postępowania wszczętego wobec Beneficjenta jest określenie kwoty wymaganej do zwrotu z uwagi na stwierdzone nieprawidłowości wykryte w związku z błędną kwalifikacją realizowanego przez Beneficjenta projektu jako stacjonarnego. Z uwagi na powyższe, stosownie do wyniku ww. ustaleń IZ RPO WZ zobowiązana była podjąć właściwe działania, w szczególności mające na celu odzyskanie środków z budżetu Unii Europejskiej. A zatem wskazano, iż postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków zostało wszczęte w związku ze stwierdzeniem zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 ufp. IZ RPO WZ, na etapie przeprowadzania czynności kontrolnych, w tym podczas kontroli w dniach 18-19 lutego 2013 r., 10-11 czerwca 2013 r. i 10 września 2013 r. dokonała już wizytacji pod wskazanym w dokumentacji projektu jako miejsce realizacji projektu adresem, a także przeprowadziła kontrolę na dokumentach ustalając, iż Beneficjent nie kwalifikował się do Poddziałania 1.1.3. Stwierdzono zatem, iż w obecnym stanie sprawy przeprowadzenie przez IZ RPO WZ kontroli nie wniesie nowych okoliczności do sprawy.

Postanowieniem z dnia 09 marca 2015 r. przez wzgląd na konieczność przeprowadzenia analizy przedłożonego pismem z dnia 09 lutego 2015 r. stanowiska Beneficjenta, jak również skomplikowany charakter sprawy, IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o przedłużeniu postępowania w przedmiocie zwrotu środków.

Po dokonaniu analizy wniosku Beneficjenta z dnia 09 lutego 2015 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 20 marca 2015 r. stwierdziła niedopuszczalność drogi odwoławczej. Wskazano, iż zgodnie z art. 144 § 1 kpa, na wydane w toku postępowania administracyjnego postanowienie Stronie służy zażalenie, tylko gdy kpa tak stanowi. W myśl art. 101 § 3 kpa Stronie służy zażalenie na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania albo odmowy podjęcia zawieszono postępowania. Przepis art. 101 § 3 kpa w brzmieniu do dnia 10 kwietnia 2011 r. stanowił, że na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania Stronie służy zażalenie. Wobec takiego brzmienia przepisu przyjmowano, że zażalenie przysługuje na wszystkie rodzaje postanowień w przedmiocie zawieszenia, tj.: postanowienie o zawieszeniu postępowania, postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania, postanowienie o podjęciu zawieszono postępowania, postanowienie o odmowie podjęcia zawieszono postępowania. Zmiana kpa wprowadzona ustawą z dnia 03 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18), która weszła w życie dnia 11 kwietnia 2011 r. zmieniła treść art. 101 § 3 kpa. Obecnie na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania albo odmowy podjęcia zawieszono postępowania Stronie służy zażalenie. W kontekście wskazanej zmiany unormowanie to należy odczytywać w ten sposób, że zażalenie przysługuje tylko na postanowienie o zawieszeniu postępowania oraz na postanowienie o odmowie podjęcia zawieszono postępowania. Tym samym IZ RPO WZ stwierdziła, że skoro obowiązujące w dacie wydawania zaskarżonego postanowienia przepisy procedury administracyjnej nie przewidywały samoistnego środka zaskarżenia postanowień o

odmowie zawieszenia postępowania, to środek ten Stronie nie przysługuje, pomimo błędnego pouczenia przez organ.

W odniesieniu do powyższego pismem z dnia 20 kwietnia 2015 r. Beneficjent, za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. na ww. postanowienie IZ RPO WZ z dnia 20 marca 2015 r. w przedmiocie niedopuszczalności środka odwoławczego.

Jednocześnie postanowieniem z dnia 08 kwietnia 2015 r. z uwagi na trwającą analizę materiału dowodowego, w szczególności dokumentacji związanej z czynnościami kontrolnymi przeprowadzonymi przez IZ RPO WZ, umowy o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, wyjaśnień Beneficjenta jak również pozostałej dokumentacji zgromadzonej w sprawie oraz postanowieniem z dnia 05 maja 2015 r. ze względu na przewidziane terminy na umożliwienie wypowiedzenia się przez Beneficjenta co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ wydłużyła postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków. Beneficjent realizując swoje uprawnienia w dniu 11 maja 2015 r., działając przez swojego pełnomocnika, ponownie zapoznał się z aktami sprawy, a nadto złożył pismo w którym wskazał, iż w ciągu 14 dni ustosunkuje się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów i zgłoszonych żądań. IZ RPO WZ pismem z dnia 14 maja 2015 r. uwzględniła wniosek Strony.

Następnie pismem z dnia 25 maja 2015 r. Beneficjent ponownie wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków przekazanych w ramach RPO WZ do czasu rozpoznania przez Sąd Okręgowy w S., Wydział I Cywilny sprawy o zapłatę kwoty (...) zł z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu. Uzasadniając swój wniosek Beneficjent wskazał, iż przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w S. będzie również zbadanie skuteczności rozwiązania umowy o dofinansowanie. Dalej podniósł, iż postanowieniem z dnia 02 marca 2015 r., sąd orzekający w ww. sprawie, odmówił odrzucenia pozwu z uwagi na podnoszoną przez organ niedopuszczalność drogi sądowej. W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia wskazano, że dla zbadania skuteczności rozwiązania umów o dofinansowanie i roszczeń z tym związanych właściwe są sądy powszechne z uwagi na cywilnoprawny charakter umowy, będącej źródłem praw i obowiązków Stron w odniesieniu do realizacji projektu. Beneficjent podkreślił również, iż wniosek o zawieszenie toczącego się wobec niego postępowania administracyjnego do czasu zakończenia postępowania przed Sądem Okręgowym w S. jest zasadny z uwagi na fakt, że przedmiotem postępowania administracyjnego jest ustalenie m.in. kwoty środków przypadających do zwrotu, Strona natomiast kwestionuje sam fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Z tego też względu, dla właściwego rozpoznania przedmiotu sprawy administracyjnej, niezbędnym jest wcześniejsze ustalenie czy doszło do jej skutecznego rozwiązania. Beneficjent poinformował także, iż w przypadku pozytywnego rozstrzygnięcia dla niego sporu zapoczątkowanego złożonym w dniu 23 grudnia 2014 r. pozmem o zapłatę, postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków będzie bezprzedmiotowe. Zatem zgodnie z zasadą ekonomiki procesowej oraz faktem, że rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w S. ma charakter prejudycjalny w stosunku do niniejszego postępowania administracyjnego, zasadnym jest zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sporu między Stronami. Nadto na uzasadnienie swojego wniosku Beneficjent wskazał na zapadłe w dniu 24 kwietnia 2015 r. postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. (sygn. akt (...)) w sprawie odrzucenia skargi Strony na uchwałę Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 1838/14 z dnia 23 października 2014 r. o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Beneficjent wyjaśnił także, iż co prawda pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. wniósł już o zawieszenie przedmiotowego postępowania, niemniej na tamten czas nie dysponował ww. postanowieniami sądów.

Dodatkowo, celem uzasadnienia ww. twierdzeń, Beneficjent w piśmie z dnia 25 maja 2015 r. wniósł także o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Okręgowego w S., Wydziału I Cywilnego z dnia 02 marca 2015 r., sygn. akt (...) oraz postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. z dnia 24 kwietnia 2015 r., sygn. akt (...) na okoliczność wykazania, że dla rozpoznania sprawy o ustalenie skuteczności wypowiedzenia umowy o dofinansowanie właściwy pozostaje sąd powszechny oraz ustalenia, że postępowanie toczące przed Sądem Okręgowym w S., sygn. akt (...) ma charakter prejudycjalny dla niniejszego postępowania administracyjnego.

Wobec powyższego z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej analizy wniosków zawartych w piśmie Beneficjenta z dnia 25 maja 2015 r. oraz wyczerpującego rozpatrzenia zgłoszonych w sprawie zarzutów, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 08 czerwca 2015 r. przedłużyła postępowanie w przedmiocie zwrotu środków. Następnie w dniu 02 lipca 2015 r. Beneficjent realizując swoje uprawnienia, działając przez pełnomocnika, zapoznał się z aktami przedmiotowej sprawy.

Postanowieniem z dnia 03 lipca 2015 r. IZ RPO WZ, ustosunkowując się do ww. wniosku Beneficjenta, odmówiła zawieszenia niniejszego postępowania administracyjnego. Uzasadniając swoje stanowisko wskazano, iż postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków zostało wszczęte w związku ze stwierdzeniem zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 upf. Podkreślono, iż fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie z Beneficjentem nie stanowił podstawy do wszczęcia przedmiotowego postępowania, a w konsekwencji nie jest podstawą do wydania decyzji w oparciu o art. 207 ust. 1 upf. Wskazano, iż zwrot przez Beneficjenta środków, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 207 ust. 1 upf nie jest uzależniony od uprzedniego rozwiązania umowy stanowiącej podstawę dofinansowania projektu, o której mowa w art. 30 uppr i art. 206 upf. Rozstrzygnięcie (decyzja) o zwrocie środków wydawane jest po przeprowadzeniu postępowania, wszczętego po bezskutecznym upływie terminu, w którym Strona mogła dobrowolnie zwrócić środki na wezwanie Instytucji Zarządzającej, po stwierdzeniu, że wystąpiły przesłanki wymienione w art. 207 ust.1 upf. Jednocześnie wskazano, iż Beneficjent pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. wnosił już o zawieszenie, prowadzonego wobec niego, postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków do czasu rozpoznania przez Sąd Okręgowy w S., Wydział I Cywilny sprawy o zapłatę kwoty (...) zł, powołując się na tożsamą okoliczność, tj. z uwagi na złożony w dniu 23 grudnia 2014 r. pozew o zapłatę przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu. Wówczas IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 26 stycznia 2015 r. odmówiła zawieszenia niniejszego postępowania administracyjnego. Beneficjent ponawiając wniosek nie przytoczył nowych okoliczności, które mogłyby uzasadnić jego pozytywne rozpatrzenie. Za takie, w obliczu przytoczonego orzecznictwa, w szczególności nie można uznać faktu wydania przez Sąd Okręgowy w S. postanowienia z dnia 02 marca 2015 r. (sygn. akt (...)) oraz przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w S. postanowienia z dnia 24 kwietnia 2015 r. (sygn. akt (...)). Tym samym wynik postępowania przed Sądem Okręgowym w S., zainicjowanego przez Stronę pozewem o zapłatę z dnia 22 grudnia 2014 r. nie stanowi zagadnienia wstępnego, którego wystąpienie obligowałoby organ do zawieszenia, toczącego się wobec Beneficjenta, postępowania w przedmiocie zwrotu środków. Nadto odnosząc się do wniosku Beneficjenta o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Okręgowego w S., Wydziału I Cywilnego z dnia 02 marca 2015 r., sygn. akt (...) oraz postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. z dnia 24 kwietnia 2015 r., sygn. akt (...) w celu uzasadnienia przez Beneficjenta swoich twierdzeń w zakresie zawieszenia postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ wskazała, że wobec faktu, iż w analizowanej sprawie nie wystąpiło zagadnienie wstępne, a tym samym brak jest podstaw do zawieszenia niniejszego postępowania administracyjnego przeprowadzenie ww. dowodów jest bezzasadne. Co więcej podniesiono, iż żądanie Beneficjenta w zakresie przeprowadzenia dowodu z postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. z dnia 24 kwietnia 2015 r., sygn. akt (...) należy uznać za bezcelowe, bowiem ww. dokument znajduje się już w aktach sprawy. Niniejszym stwierdzono, że żądanie Strony zgłoszone w piśmie z dnia 25 maja 2015 r., a dotyczące przeprowadzenia dowodów, nie zasługuje na uwzględnienie.

Pismem z dnia 07 lipca 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Jednocześnie, z uwagi na przewidziane terminy na zapoznanie się z aktami i umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 07 lipca 2015 r., zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania.

W nawiązaniu do ww. pism Beneficjent pismem z dnia 20 lipca 2015 r. złożył wniosek o przedłużenie terminu na zapoznanie się z aktami postępowania oraz na wypowiedzenie się co do zebranego materiału dowodowego w sprawie oraz zgłoszonych żądań. Nadto korzystając ze swojego uprawnienia w dniu 05 sierpnia 2015 r. zapoznał się z aktami przedmiotowej sprawy. Pismem z dnia 29 lipca 2015 r. Beneficjent wniósł o przeprowadzenie dowodu z: zeznań świadka D.O., przesłuchania Strony T.P., opinii biegłego z zakresu techniki – geodezji i kartografii. W ww. piśmie Beneficjent wskazał również, iż organ nie wypowiedział się w sentencji postanowienia z dnia 03 lipca 2015 r. o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego, co do zgłoszonych przez Stronę w piśmie z dnia 25 maja 2015 r. dowodów, wobec czego Strona nie posiada wiedzy czy powołane dowody zostały włączone w poczet materiału dowodowego w sprawie. Następnie pismem z dnia 03 sierpnia 2015 r., celem wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego i zgłoszonych żądań, Beneficjent wskazał, iż organ naruszył podstawowe zasady postępowania administracyjnego poprzez zgromadzenie materiału dowodowego w sposób wybiórczy i uznaniowy oraz dokonanie wiążących dla Strony ustaleń, wymagających wiadomości specjalnych, bez przeprowadzania dowodu z opinii biegłego. Podniósł, iż organ w toku postępowania umożliwił Stronie składanie wniosków dowodowych, lecz pomimo tego, wszystkie wnioski dowodowe zostały oddalone, a co za tym idzie, zdaniem Beneficjenta, przyznane Stronie prawo było iluzoryczne. Strona wskazała także, iż podtrzymuje wszystkie dotychczas złożone wyjaśnienia w sprawie oraz kwestionuje stanowisko organu wyrażone w

postanowieniu z dnia 03 marca 2015 r. Dalej Beneficjent podniósł, że kryterium, na podstawie którego rozwiązano umowę o dofinansowanie, nie posiada jasnej i precyzyjnej definicji, ani w akcie o charakterze ustawowym jak i podstawowym. W Wytycznych wskazano lakoniczne przykłady projektów stacjonarnych, których jednak nie sposób odnieść do tak zaawansowanego technicznie zamierzenia, jakim była inwestycja Strony. Podane przykłady nie mogą znaleźć zastosowania w wielu skomplikowanych projektach, są nieadekwatne i prowadzą do arbitralnych rozstrzygnięć. Strona wskazała, że nie zna dokładnego rozumienia pojęcia „stacjonarność projektu”, a na tej podstawie formułowane są wiążące opinie i rozstrzygnięcia, niosące olbrzymie konsekwencje prawne i finansowe. W sytuacji braku definicji pojęcia, przy wysoko zaawansowanym technicznie projekcie, odmowa dopuszczenia dowodu w postaci opinii biegłego jest sprzeczna z prawem, w tym z art. 7 kpa. Podczas gdy zgodnie z art. 84 § 1 kpa, jeżeli w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, organ administracji publicznej może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii. W niniejszej sprawie organ nie dopuścił i nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego, czym naruszył art. 7, 8, 11 kpa. Nadto Strona wskazała, iż przeczy stanowisku organu jakoby rozwiązanie umowy i okoliczności będące przyczyną tego rozwiązania nie miały związku z niniejszym postępowaniem administracyjnym i jakoby wszczęcie postępowania administracyjnego nie miało związku z rozwiązaniem umowy o dofinansowanie. Zdaniem Strony, rozwiązanie umowy o dofinansowanie stało się bezpośrednią przyczyną wszczęcia niniejszego postępowania, jednakże organ dokonał nieuprawnionego rozdzielenia kwestii rozwiązania umowy o dofinansowanie i przedmiotu postępowania administracyjnego jako niepozostających ze sobą w związku. Takie rozumowanie pozbawia Stronę możliwości obrony swoich praw i przeprowadzenia dowodów, co czyni, w obecnym kształcie, rozstrzygnięcie organu w przedmiocie rozwiązania umowy o dofinansowanie niepodlegającym jakiegokolwiek weryfikacji i możliwości zakwestionowania. Tymczasem w postępowaniu administracyjnym Strona powinna mieć zapewnione prawo do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. W ocenie Strony postępowanie dopuszczenie zawnioskowanych dowodów przyczyniłoby się do wyjaśnienia sprawy – w sprawie dokonywano już czynności kontrolnych, lecz w obecnym stanie rzeczy, po zaistnieniu sporu i rozwiązaniu umowy o dofinansowanie, zasadnym jest zwrócenie się o opinię do podmiotu niezależnego, niezwiązanego w szczególności z zakresem działalności organu. W opinii Beneficjenta postępowanie administracyjne i decyzja, która zapadnie będzie wydana jedynie na podstawie dowodów zebranych jednostronnie przez organ, z pominięciem wniosków dowodowych Strony, co stanowi naruszenie zasady praworządności. Strona wskazała również, iż organ nie umożliwił jej prawa do wypowiedzenia się poprzez złożenie zeznań, gdyż odmówił przeprowadzenia dowodu w postaci przesłuchania Strony. Co prawda Strona składała wyjaśnienia pisemne, aczkolwiek nie można ich utożsamiać z ustnym przesłuchaniem jako środka dowodowego. Organ nie uzasadnił dlaczego odmówił przeprowadzenia dowodu z przesłuchania Strony.

Niezależnie od powyższego Strona wskazała także, że brak było podstaw do wypowiedzenia umowy o dofinansowanie, a co za tym idzie prowadzenia niniejszego postępowania z uwagi na fakt, że umowa o dofinansowanie została wypowiedziana na podstawie przesłanek, które nie istnieją, gdyż organ oparł rozwiązanie umowy o dofinansowanie na zarzucie niestacjonarności projektu – przesłanki odnoszącej się do projektu, nie zaś do Beneficjenta. Tymczasem z § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie stanowi o Beneficjencie. Jak wynika z Wytycznych przesłankę niestacjonarności odnosić należy do charakteru projektu, zatem w tym kontekście rozwiązanie umowy na podstawie niekwalifikowalności Beneficjenta z powołaniem się na niestacjonarność projektu, w opinii Beneficjenta, wzajemnie się wyklucza. Reasumując, w ocenie Strony, organ w sposób nieprawidłowy i wybiórczy zgromadził materiał dowodowy, co znajduje przełożenie na nieprawidłowo ustalony stan faktyczny w sprawie, w szczególności w zakresie podstaw do wszczęcia niniejszego postępowania oraz w zakresie oceny charakteru projektu realizowanego przez Stronę. Beneficjent podniósł, iż podstawą prawidłowego zastosowania prawa materialnego jest wcześniejsze, poprawne i dokładne wyjaśnienie wszystkich istotnych w sprawie okoliczności faktycznych odpowiadających prawdzie, czyli zgodnych z rzeczywistym stanem. Organ nie może dokonywać selekcji dowodów, które są podstawą do ustaleń faktycznych. Jednocześnie Beneficjent dodał, iż organ uniemożliwił Stronie wykazanie swoich argumentów i twierdzeń ograniczając się do lakonicznych stwierdzeń. W ocenie Strony działania organu i sposób postępowania w sprawie jest jednostronny i oparty na uznaniu, co czyni ustalenia poczynione przez organ niepełne i nieodzwierciedlające przebiegu wydarzeń i stanu faktycznego, co ma wpływ na istotę sprawy i zastosowanie odpowiednich przepisów prawa materialnego.

Wobec powyższego, z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej analizy wniosków zawartych w pismach Beneficjenta z dnia 29 lipca 2015 r. i 03 sierpnia 2015 r. oraz wyczerpującego

rozpatrzenia zgłoszonych w sprawie zarzutów IZ RPO WZ wydłużyła do dnia 07 października 2015 r. postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków.

Wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w S. (sygn. (...)), po rozpoznaniu sprawy ze skargi Geotronics Sp. z o.o. na postanowienie Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 20 marca 2015 r. w przedmiocie stwierdzenia niedopuszczalności wniosku odnośnie zawieszenia postępowania, oddalił skargę Beneficjenta.

Po dokonaniu analizy wniosku dowodowego Beneficjenta z dnia 29 lipca 2015 r., IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 09 września 2015 r. odmówiła przeprowadzenia dowodu z: zeznań świadka D.O., z przesłuchania w charakterze Strony T.P. oraz opinii biegłego z zakresu techniki – geodezji i kartografii. IZ RPO WZ wskazała, iż na skutek czynności kontrolnych przeprowadzonych na miejscu realizacji z udziałem eksperta zewnętrznego, a następnie analizy całokształtu zebranego materiału dowodowego, dokonała ustaleń w zakresie stanu faktycznego, stwierdzając nieprawidłowości na podstawie posiadanych kompetencji i doświadczenia. Precyzując podniesiono, iż podstawowym zarzutem kierowanym względem Beneficjenta jest to że błędna kwalifikacja projektu i określenie jego charakteru jako stacjonarnego spowodowało, że Beneficjent nie kwalifikował się do otrzymania dofinansowania. Wskazano także, iż istotne elementy stanu faktycznego, przytoczone w przedmiotowym postanowieniu, wynikają jednoznacznie z dotychczas zgromadzonego w sprawie materiału, w tym również wyjaśnień Beneficjenta i przedstawionych przez niego dokumentów. Ustosunkowując się do wniosku o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadka D.O. oraz przesłuchania w charakterze Strony T.P., IZ RPO WZ wskazała, iż nie ma potrzeby ani też podstawy do przesłuchania ww. osób na wykazane okoliczności. Podkreślono, że dla dokonania oceny tego, czy projekt Beneficjenta posiada charakter stacjonarny czy niestacjonarny, wystarczające jest przeprowadzenie zabiegu subsumcji stanu faktycznego z normą prawną zawartą w umowie o dofinansowanie, której integralną część stanowią Wytyczne. Niemniej mimo faktu, iż Wytyczne nie zawierają wprost definicji projektu stacjonarnego lub niestacjonarnego, to jednak odwołują się w tym zakresie do dwóch różnych przykładów projektów, z których jeden ma charakter stacjonarny, a drugi niestacjonarny. Oznacza to, że ocena stacjonarności projektu Beneficjenta odbywać się winna w głównej mierze poprzez porównanie jego projektu z projektami przykładowo opisanymi w Wytycznych. Dalej IZ RPO WZ wskazała, iż nie jest związana wnioskiem Strony o powołanie biegłego dla ustalenia okoliczności, które w sposób niebudzący wątpliwości mogą być ustalone przez nią samą, m.in. na podstawie dokumentów znajdujących się już w aktach sprawy. Dowód z opinii biegłego powinien być dopuszczony jedynie wówczas, gdy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego co do okoliczności faktycznych okaże się, że pełna ocena jego wyników wymaga bliższego poznania reguł istniejących w danej dziedzinie (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 września 2010 r., sygn. akt II OSK 242/09 i z dnia 01 lutego 1982 r., sygn. akt I SA 2497/81). Sytuacja taka nie zachodzi w przedmiotowej sprawie, a ocena tego czy projekt Beneficjenta posiada stacjonarny czy niestacjonarny charakter nie wymaga posiadania wiadomości specjalnych. Nadto za Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu (wyrok z dnia 14 marca 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 804/12) podkreślono, że z przepisów kpa nie wynika, aby istniała ustawowa gradacja dowodów, jednak oceniając dane rozstrzygnięcie przez pryzmat wykazania przez organ przesłanek, na jakich się oparł, bardziej realnym i obiektywnym jest przyjęcie takiego dowodu, który został przeprowadzony wprost przez organ na konkretnej nieruchomości i z udziałem stron niż odwołanie się do dowodu pośredniego, nawet, gdy jest nim opinia biegłego. Tym samym IZ RPO WZ stwierdziła, że podjęcie czynności w postaci przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, byłoby w obecnym stanie sprawy działaniem niecelowym i niegospodarnym. Jednocześnie w nawiązaniu do wskazania Beneficjenta, iż organ w postanowieniu z dnia 03 lipca 2015 r. poinformował o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego, jednakże w uzasadnieniu nie odniósł się co do zgłoszonych przez Stronę w piśmie z dnia 25 maja 2015 r. dowodów, IZ RPO WZ wskazała, iż w uzasadnieniu ww. postanowienia na stronie 8 odniosła się do wniosku Beneficjenta o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Okręgowego w S., Wydziału I Cywilnego z dnia 02 marca 2015 r., sygn. akt (...) oraz postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. z dnia 24 kwietnia 2015 r., sygn. akt (...), którymi to Beneficjent zmierzał do uzasadnienia swoich twierdzeń w zakresie zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków przekazanych w ramach RPO WZ.

Nadto pismem z dnia 09 września 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia niniejszego postępowania, pouczając go o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Wobec tego Beneficjent w dniu 28 września 2015 r. zapoznał się z aktami przedmiotowej sprawy.

W dniu 17 września 2015 r. Beneficjent wniósł o zawieszenie postępowania wraz z wnioskiem o przedłużenie terminu na do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego, ze względu na toczące się postępowanie przez Sądem Okręgowym w S.

Wydziale I Cywilnym postępowanie sądowe z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu. W dniu 28 września 2015 r. Beneficjent wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony i dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości.

IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 05 października 2015 r. uwzględniając ww. wniosek Beneficjenta przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 07 grudnia 2015 r. Następnie postanowieniem z dnia 20 listopada 2015 r. IZ RPO WZ odmówiła zawieszenia postępowania administracyjnego albowiem kwestia mająca być przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny w ramach postępowania sygn. akt (...) nie stanowi zagadnienia wstępnego w rozumieniu kpa.

W związku ze złożonym w dniu 28 września 2015 r. wnioskiem o przeprowadzenie dowodu, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 20 listopada 2015 r. odmówiła przeprowadzenia zgłoszonych przez Stronę dowodów. IZ RPO WZ w postanowieniu wskazała, iż okoliczności, na które miały być przeprowadzone dowody zostały już wcześniej dostatecznie dowiedzione przez IZ RPO WZ.

Pismem z dnia 12 listopada 2015 r. (data wpływu do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 27 listopada 2015 r.) Beneficjent wnosząc o zawieszenie postępowania wskazał, iż przed Naczelnym Sądem Administracyjnym toczy się postępowanie w sprawie skargi na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. oddalający skargę Strony na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 20 marca 2015 r. w przedmiocie stwierdzenia niedopuszczalności wniesienia środka odwoławczego. Dodatkowo wnioskiem dowodowym strona wniosła o przesłuchanie: B.K., Ł.M., D.F. – P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., D.O., na okoliczność ustalenia charakteru projektu oraz przyczyn z powodu jakich projekt został uznany za niekwalifikujący się do otrzymania dofinansowania.

W związku z powyższym wnioskiem IZ RPO WZ postanowieniem przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 07 stycznia 2016 r.

Pismem z dnia 07 grudnia 2015 r. Beneficjent złożył wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy będące przedmiotem postanowienia z dnia 20 listopada 2015 r. o odmowie zawieszenia postępowania. Następnie w dniu 28 grudnia 2015 r. Strona wniosła o przedłużenie postępowania administracyjnego.

Postanowieniem z dnia 07 stycznia 2016 r. IZ RPO WZ uwzględniając wniosek Strony przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 05 lutego 2016 r. Nadto w dniu 02 lutego 2016 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania administracyjnego oraz o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Z uwagi na przewidziane terminy na zapoznanie się z aktami i umożliwienie wypowiedzenia się do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań, przedłużono postępowanie administracyjne do dnia 07 marca 2016 r. W dniu 16 lutego 2016 r. Beneficjent skorzystał z przysługującego mu uprawnienia i zapoznał się z aktami przedmiotowej sprawy.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2016 r. IZ RPO WZ odmówiła zawieszenia postępowania administracyjnego z uwagi na fakt, iż postępowanie prowadzone przed Naczelnym Sądem Administracyjnym nie stanowi zagadnienia wstępnego w rozumieniu kpa. Dotyczy ono bowiem rozstrzygnięcia skargi na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. dotyczący oddalenia skargi na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 20 marca 2015 r. w przedmiocie niedopuszczalności wniesienia środka odwoławczego na postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego z dnia 26 stycznia 2015 r.

Także postanowieniem z dnia 26 lutego 2016 r. IZ RPO WZ odmówiła przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, o przesłuchanie których wnioskował Beneficjent. Wskazać należy, iż okoliczności na które wnioskowane osoby miałyby zostać przesłuchane mają charakter obiektywny. Co za tym idzie zeznania świadków nie wpłynęłyby w żaden sposób na ustalenia IZ RPO WZ. W związku z tym stwierdzono, iż okoliczności, na które dowody zostały zgłoszone mogą być dostatecznie wyjaśnione innymi dowodami znajdującymi się już w aktach postępowania administracyjnego.

Wskutek złożenia pismem z dnia 07 grudnia 2015 r. wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ stwierdziła postanowieniem z dnia 26 lutego 2016 r. niedopuszczalność złożenia ww. wniosku. Wskazane zostało, iż w myśl przepisów kpa zażalenie na postanowienie przysługuje tylko gdy ustawa tak stanowi. IZ RPO WZ stwierdziła, iż przepisy kpa nie przewidują możliwości złożenia zażalenia na postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania. Zauważyć należy, iż postanowienia, na które nie służy zażalenie strona może skarżyć we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy od decyzji administracyjnej wydanej przez IZ RPO WZ, o czym Beneficjent został pouczone w zaskarżonym postanowieniu.

Pismem z dnia 11 lutego 2016 r. (data wpływu do IZ RPO WZ w dniu 01 marca 2016 r.) Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A.S.. Beneficjent wniósł o przeprowadzenie ww. dowodu, na okoliczności: czy IZ RPO WZ kierowała się wskazaniami dotyczącymi stacjonarności projektu, zawartymi w opinii sporządzonej przez A.S., w ramach przeprowadzonych przez IZ RPO WZ

czynności kontrolnych; czy IZ RPO WZ kwestionowała części urządzeń zakupionych przez Beneficjenta w ramach realizacji projektu; czy IZ RPO WZ zlecała A.S. sporządzenie opinii w zakresie stacjonarności projektu; czy IZ RPO WZ udzieliła A.S. wytycznych co do sposobu rozumienia stacjonarności projektu pod kątem, których stacjonarność miała być oceniana.

Ponadto Beneficjent wskazał, iż konieczność przeprowadzenia wyżej wskazanego dowodu wyniknęła dopiero w trakcie rozprawy, która odbyła się w dniu 11 stycznia 2016 r. przed Sądem Okręgowym w S., w związku z czym Strona nie miała możliwości wcześniejszego jego zgłoszenia. Do powyższego wniosku IZ RPO WZ odniesie się w dalszej części niniejszej decyzji administracyjnej. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż Beneficjent omyłkowo wskazał w piśmie z dnia 11 lutego 2016 r., iż rozprawa odbyła się przed Sądem Rejonowym w S..

IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 07 marca 2016 r. z uwagi konieczność dokonania szczegółowej analizy, a następnie ustosunkowania się do wniosku dowodowego złożonego przez Beneficjenta pismem z dnia 11 lutego 2016 r. przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 07 kwietnia 2016 r. Następnie w dniu 06 kwietnia 2016 r. z uwagi na konieczność rozpatrzenia wniosku dowodowego Beneficjenta przedłużono postępowanie administracyjne do dnia 06 maja 2016 r.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, obejmującego całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”, umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 z dnia 21 grudnia 2010 r. wraz ze wszystkimi aneksami, wyników kontroli, a także wyjaśnień Beneficjenta) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, IZ RPO WZ wskazuje co następuje.

Na wstępie podkreślenia wymaga fakt, iż środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezzwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. Nadto zauważyć należy, iż środki te są takimi wydatkami, które podlegają szczególnym zasadom rozliczania. Beneficjent dofinansowania przeznaczonego na realizację konkretnego zadania wskazanego umową ma obowiązek jego rozliczenia w zakresie finansowym i rzeczowym oraz zwrotu w określonych sytuacjach. W przypadku udzielenia dotacji ze środków publicznych nie dochodzi do zmiany jej statusu ze środków publicznych na wartość prywatną i tym samym Beneficjent nie włada nią bez ograniczeń jak właściciel, a może ją jedynie wykorzystać w sposób ściśle określony przepisami prawa. W przeciwnym razie zobowiązany będzie do ich zwrotu. Wskazać należy, iż jedną z kompetencji, a zarazem obowiązków ustawowych IZ RPO WZ jest prowadzenie kontroli realizacji poszczególnych projektów w ramach RPO WZ, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi. Obowiązkiem IZ RPO WZ jest zatem nie tylko ustalanie zasad konkursu, zawieranie umów z beneficjentami czy zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, ale również czuwanie nad przebiegiem realizacji projektu i weryfikowanie czy w całym okresie realizacji, projekt, na który przekazano środki publiczne, realizowany jest zgodnie z prawem oraz zasadami określonymi przez IZ RPO WZ dla danego konkursu. Wykrycie nieprawidłowości w zakresie wydatkowania środków publicznych powoduje konieczność dochodzenia ich zwrotu. I tak zgodnie z art. 207 ust. 1 ufp, w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Co więcej, na podstawie art. 207 ust. 4 pkt 3 ufp, w przypadku braku zwrotu środków w terminie określonym wydaną decyzją, Beneficjent zostaje wykluczony z możliwości otrzymywania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia kończy się z upływem trzech lat liczonych od dnia dokonania zwrotu tych środków (art. 207 ust. 5 ufp).

W przedmiotowej sprawie doszło do nienależnego pobrania środków (art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp) przez Beneficjenta na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” w ramach RPO WZ. Ustawodawca nie zdefiniował wprost nienależnego pobrania środków. Definicja taka nie pojawia się także w przepisach unijnych. Przyjmuje się, że pobranie bez podstawy prawnej oznacza pobranie środków bez umocowania w jakimkolwiek przepisie prawa, gdy nie ma

przepisu upoważniającego do pobrania środków (W. Miemiec „Przesłanki determinujące zwrot środków przeznaczonych na finansowanie programów realizowanych przez JST z udziałem bezzwrotnych środków europejskich”, Finanse komunalne 1-2/212).

Podkreślenia wymaga, iż Beneficjent był zobowiązany do realizowania projektu zgodnie z umową o dofinansowanie, Wytocznymi oraz przepisami prawa. Przystąpienie Beneficjenta do ubiegania się o dofinansowanie oznacza m.in. akceptację obowiązujących Wytocznymi oraz innych norm wynikających z dokumentacji konkursowej, a także przepisów prawa. Jednocześnie obowiązkiem każdego Wnioskodawcy aplikującego o środki w ramach RPO WZ jest zaznajomienie się z dokumentacją właściwą dla danego konkursu, gdyż zawiera ona zbiór informacji dotyczących m.in. sposobu wypełnienia wniosku o dofinansowanie oraz trybu wyłaniania projektów do dofinansowania. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 09 września 2011 r. (sygn. akt GSK 1500/11), to na wnioskodawcy zgłaszającym do konkursu własny projekt o dofinansowanie ciąży obowiązek uważnego zapoznania się z priorytetami konkretnego programu operacyjnego, z przyjętym przez instytucję zarządzającą systemem realizacji strategii rozwoju, a następnie z dokumentacją konkursową i na nim też spoczywa obowiązek starannego i odpowiadającego założeniom danego programu operacyjnego przygotowania dokumentacji konkursowej. Akceptacja zasad konkursu następuje poprzez sam fakt przystąpienia do niego i złożenia dokumentacji aplikacyjnej. Nadto samo skorzystanie z możliwości dofinansowania nie jest obowiązkiem. Wnioskodawcy w opinii których uregulowania wynikające z ww. dokumentów, bądź przepisów prawa są zbyt rygorystyczne nie muszą składać wniosków aplikacyjnych czy podpisywać umowy o dofinansowanie. Podpisując umowę o dofinansowanie Beneficjent zobowiązuje się do ich przestrzegania i postępowania zgodnie z ich literą. Co więcej zasady konkursu określone w regulaminie są jednakowe dla wszystkich i nie mogą być zmieniane dla potrzeb poszczególnych Beneficjentów, a każdy przystępując do konkursu godzi się na te zasady (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 2010 r., sygn. akt I SA/Rz 823/10). Tym samym IZ RPO WZ nie może ponosić odpowiedzialności za niezaznajomienie się przez Beneficjenta, bądź też niezrozumienie przez niego zapisów dokumentacji konkursowej.

Wskazać należy, iż wniosek o dofinansowanie projektu został złożony przez Geotronics Polska Sp. z o.o. w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1 ogłoszonego dnia 30 kwietnia 2010 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniący rolę IZ RPO WZ. Beneficjent aplikując o środki RPO WZ, a następnie podpisując z IZ RPO WZ umowę o dofinansowanie, zobowiązał się do stosowania obowiązujących i aktualnych wzorów dokumentów oraz informacji zamieszczonych w szczególności na stronie internetowej IZ RPO WZ, w tym Wytocznymi dla Wnioskodawców, a także innych dokumentów w ramach Programu. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w judykaturze (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. akt III SA/Wr 336/12; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2013 r., sygn. akt V SA/Wa 1758/12) zapisy umów o dofinansowanie czy wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych stanowią szczególną regulację normującą, jak otrzymane środki mają być wydatkowane. Zapisy te są zatem rodzajem swoistej procedury wiążącej Strony umowy dotyczącej wykorzystania tych środków. Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, iż zapisy Wytocznymi, które stanowią zbiór informacji niezbędnych do prawidłowego przygotowania dokumentacji aplikacyjnej składanej przez przedsiębiorców ubiegających się o dofinansowanie, określają precyzyjnie, że dla projektów w ramach których nabywane są środki trwałe, które ze względu na swoją specyfikę nie są instalowane na stałe (np. specjalistyczne maszyny budowlane), a zatem nie jest możliwe określenie lokalizacji inwestycji, należy przyjąć, że decydująca jest siedziba Wnioskodawcy – wówczas musi się ona znajdować na terenie województwa zachodniopomorskiego (pkt 2.2 Wytocznymi). Powyższą kwestię opisano również w pkt 2.2.1 Wytocznymi wskazując, że „prawa do dysponowania nieruchomością w celach realizacji projektu nie muszą posiadać projekty, które ze względu na swoją specyfikę mają niestacjonarny charakter (np. projekt polega na podniesieniu konkurencyjności przedsiębiorstwa poprzez zakup specjalistycznych maszyn budowlanych, dzięki którym Wnioskodawca będzie świadczył usługi na terenie całego kraju). W przypadku takich projektów siedziba Wnioskodawcy musi się znajdować na terenie województwa zachodniopomorskiego”.

W ramach przedmiotowego projektu Beneficjent zakupił wartości niematerialne i prawne (oprogramowanie – 1 378 332,55 zł netto) oraz środki trwałe niezbędne do wprowadzenia nowych usług tj.: Mobilny system pomiarowy do oceny nawierzchni drogi (3 169 200,00 zł netto), Skaner stacjonarny wraz z akcesoriami (1 125 400,00 zł netto), Tachimetr Trimble VX (240 000,00 zł netto), Odbiorniki GPS Trimble R8 (240 000,00 zł netto), Aparat fotograficzny wraz z 5 obiektywami (29 000,00 zł netto). Łączna kwota ww. wydatków wyniosła 6 181 932,55 zł, co w przybliżeniu stanowi 92,8% wartości wszystkich wydatków kwalifikowalnych projektu. Pozostałe wydatki dotyczące zakupu

usług szkoleniowych (ok. 4,7%), wyposażenia biura i serwerowni (ok. 2,5%) stanowią zatem znikomą część projektu w sensie zadaniowym i finansowym.

Nadto IZ RPO WZ ustaliła, że opisane powyżej wydatki, które stanowią 92,8% kosztów kwalifikowalnych projektu dotyczą zakupu urządzeń mobilnych i oprogramowania, które z uwagi na swój charakter nie wymagają instalacji w konkretnym miejscu, a tym samym mogą być wykorzystywane na terenie całego kraju. Świadczy o tym również sam charakter usług, które Beneficjent zadeklarował we wniosku aplikacyjnym jako bezpośrednio związane z realizowanym projektem tj.:

- wizualizacje gruntów i budynków,
- inwentaryzacja pasa drogowego,
- tworzenie map pęknięć dróg i płyt lotnisk,
- ocena stanu środowiska przyrodniczego,
- inwentaryzacja przestrzenna obiektów zabytkowych oraz ich elewacji,
- inwentaryzacja linii energetycznych, słupów energetycznych, zwisów linii energetycznych oraz przygotowanie modeli sieci energetycznych,
- inwentaryzacja przestrzenna systemów rurociągowych w zakładach przemysłowych,
- prowadzenie prac archeologicznych,
- tworzenie map akustycznych i map zagrożeń.

W trakcie dokonywania analizy sprawy, IZ RPO WZ wystąpiła do eksperta zewnętrznego o sporządzenie opinii dotyczącej realizowanego przez Beneficjenta projektu. Jak stwierdził ekspert zewnętrzny: „(...) elementy takie jak mobilny system do oceny nawierzchni dróg, skaner, tachimetr i odbiorniki GPS służą do zbierania danych a serwer (oprogramowanie na nim zainstalowane) syntetyzuje, analizuje lub konwertuje te dane dla potrzeb innych programów do projektowania, obrazowania lub kartografii. W związku z tym obszar zbierania danych przez elementy takie jak mobilny system do oceny nawierzchni dróg, skaner, tachimetr i odbiorniki GPS jest miejscem zbierania danych a lokalizacja serwera jest miejscem przetwarzania danych (...)”. Dodatkowo w piśmie z dnia 21 października 2013 r. skierowanym do IZ RPO WZ ekspert wskazał, iż „(...) wymienione urządzenia (...) mogą zbierać informacje w dowolnej lokalizacji”. Niniejsze prowadzi do wniosku, że jedynie wydatki dotyczące zakupu serwera oraz wyposażenia miałyby stanowić o stacjonarności projektu. Nadto specyfika zakupionych w ramach projektu środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych jednoznacznie wskazuje, że mogą one być wykorzystywane w różnych lokalizacjach, natomiast sam fakt przechowywania mobilnego systemu do oceny nawierzchni dróg, skanera, tachimetra czy odbiorników GPS na terenie województwa zachodniopomorskiego nie może świadczyć o stacjonarności projektu. W tym kontekście okoliczność, że specyfika wdrożonej technologii zakłada stacjonarny sposób obróbki danych, nie ma żadnego wpływu na charakter całego projektu, którego głównym elementem jest zakup mobilnych środków trwałych oraz oprogramowania i świadczenie usług w dowolnej, nieokreślonej na stałe lokalizacji. Dodać tutaj należy, że dane mogą być obrabiane w każdym miejscu na świecie, w tym również w siedzibie spółki znajdującej się w Krakowie. Ze względu na charakter zakupionych środków trwałych oraz fakt, iż obróbka danych może być dokonywana w każdym miejscu na świecie a lokalizacja serwera w żaden sposób nie determinuje lokalizacji projektu jako całości, należy uznać, że projekt realizowany przez Beneficjenta posiada charakter niestacjonarny.

Powyższe znalazło potwierdzenie w dokumentacji postępowania sądowego – która została włączona do akt niniejszego postępowania administracyjnego – toczącego się przed Sądem Rejonowym S. – C. w S. (sygn. akt (...)) z powództwa Z.G.D. Sp. z o.o. przeciwko Geotronics Polska Sp. z o.o. o zapłatę. W piśmie z dnia 22 czerwca 2015 r. będącym sprzeciwem od nakazu zapłaty z dnia 26 maja 2015 r. (sygn. akt (...)), pełnomocnik Beneficjenta wskazał, iż „(...)brak stacjonarności projektu spowodowany jest nieprawidłowym wykonaniem usługi przez powódkę – nieprawidłowym zakwalifikowaniem projektu (...)”. Z powyższego bezsprzecznie wynika, iż Beneficjent – wbrew składanym w trakcie postępowania administracyjnego wyjaśnieniom – również kwalifikuje przedmiotowy projekt jako niestacjonarny. Co więcej potwierdził również stanowisko IZ RPO WZ wskazujące, iż projekt powinien być zakwalifikowany jako niestacjonarny już na etapie aplikowania przez Beneficjenta o dofinansowanie przedmiotowego projektu.

Zgodnie bowiem z przytoczonymi na wstępie zapisami Wytocznych (pkt 2.2), dla projektów niestacjonarnych, o możliwości otrzymania wsparcia w ramach RPO WZ decyduje siedziba Wnioskodawcy, która musi się znajdować na terenie województwa zachodniopomorskiego. Zgodnie z odpisem z rejestru przedsiębiorców, siedzibą Geotronics Polska Sp. z o.o. jest miejscowość Kraków w województwie małopolskim, tym samym zrealizowany przez Beneficjenta projekt nie wpisuje się w cel Poddziałania 1.1.3., którym jest wsparcie projektów podnoszących konkurencyjność oraz innowacyjność tych mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, które bądź realizują projekty stacjonarne

na terenie województwa zachodniopomorskiego bądź też w przypadku realizacji projektów niestacjonarnych mają siedzibę na terenie tego województwa. Na uwagę zasługuje również fakt, iż w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nie wskazano, aby przedsiębiorstwo posiadało oddział na obszarze województwa zachodniopomorskiego.

Wobec dokonanych przez IZ RPO WZ ustaleń, a także zapisów Wytycznych należy wskazać, iż sam fakt lokalizacji serwera (Kołobrzeg) i prowadzenia obróbki danych w konkretnej lokalizacji, nie przesądza o stacjonarnym charakterze całego projektu. Ustalenie prawidłowego charakteru przedmiotowego projektu ma o tyle istotne znaczenie, że wiąże się z uprawnieniem do uzyskania dofinansowania w ramach RPO WZ bądź brakiem takiej możliwości. Zatem w sytuacji, gdy dany projekt z jakichkolwiek względów nie spełnia kryterium zgodności z prawem, właściwa instytucja ma nie tylko uprawnienie, ale i obowiązek zakwestionować prawidłowość przyznania dofinansowania.

Rozważając zagadnienie charakteru projektu, w tym miejscu IZ RPO WZ podnosi, iż w dniu 05 lutego 2014 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Geotronics Polska Sp. z o.o. na rozstrzygnięcie Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego (sygn. akt (...)) w zakresie błędnego uznania przez Geotronics Polska Sp. z o.o. o stacjonarność podobnego projektu pn. „(...)” (wniosek o dofinansowanie nr (...)), o którego wsparcie aplikował Beneficjent w ramach konkursu nr (...). Orzeczenie jest prawomocne. Jak wskazano w ww. wyroku określenie stacjonarny i niestacjonarny użyte są w rozumieniu powszechnym i ilustrowane są w Wytycznych i innych aktach konkursowych przykładami. Określenie stacjonarny rozumiane jest w Wytycznych zgodnie z regułami języka polskiego i oznacza charakteryzujący się stałym miejscem pobytu, niezmienny położenia. Projekty stacjonarne to projekty posiadające lokalizację. Konkludując swój wywód Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, iż „umieszczenie definicji określenia użytego w akcie prawnym jest niezbędne tylko wtedy, gdy dane pojęcie jest wieloznaczne, nieostre, niezrozumiałe lub użyte w nowym znaczeniu. Gdy żadna z tych sytuacji nie występuje, a w szczególności określenie jest używane w znaczeniu potocznym, podstawowym, powszechnie przyjętym, tworzenie definicji nie jest niezbędne”. W dalszej części wyroku wskazano, że z Wytycznych wynika, że projekt jest niestacjonarny, kiedy nie jest możliwe określenie lokalizacji inwestycji, a nabywane środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne nie są instalowane na stałe (np. specjalistyczne maszyny budowlane, dzięki którym wnioskodawca będzie świadczył usługi w całym kraju). Niestacjonarny charakter projektu musi wynikać ze specyfiki projektu, a nie ze specyfiki nabywanych środków trwałych, czy wartości niematerialnych i prawnych. Jednocześnie Naczelny Sąd Administracyjny podniósł, iż „w świetle uregulowań i informacji wynikających z aktów konkursu, nie ma wątpliwości, że „projekty zlokalizowane na terenie województwa zachodniopomorskiego” mogą być zlokalizowane przez siedzibę wnioskodawcy lub przez miejsce realizacji projektu. Jeżeli wnioskodawca ma siedzibę na terenie województwa może realizować każdy projekt, zarówno umiejscowiony na terenie województwa (stacjonarny), jak i taki, który będzie realizowany poza województwem (niestacjonarny). Natomiast wnioskodawcy spoza województwa (mający siedzibę gdzie indziej) mogą ubiegać się o wsparcie projektów zlokalizowanych – umiejscowionych na terenie województwa tj. projektów stacjonarnych. Takie uregulowanie jest całkowicie zrozumiałe zważywszy, że mamy do czynienia z RPO WZ, którego celem głównym jest rozwój województwa zachodniopomorskiego zmierzający do zwiększenia konkurencyjności gospodarki, spójności przestrzennej, społecznej oraz wzrostu poziomu życia mieszkańców. Środki z tego programu są więc przeznaczone dla wnioskodawców miejscowych lub takich wnioskodawców z zewnątrz, którzy zrealizują projekt umiejscowiony (zlokalizowany) w województwie zachodniopomorskim. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego uregulowania powyższe są zupełnie przejrzyste i nie naruszają zasad równego dostępu do pomocy tych podmiotów, dla których ta pomoc jest przeznaczona w ramach RPO WZ”.

W innym wyroku (sygn. akt (...)), również dotyczącym uznania przez IZ RPO WZ projektu za niestacjonarny, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż dofinansowanie projektu niestacjonarnego w ramach RPO WZ przysługuje jedynie podmiotom, które posiadają swą siedzibę na terenie województwa zachodniopomorskiego. Jednocześnie w przekonaniu Naczelnego Sądu Administracyjnego specyfika projektu Wnioskodawcy (również posiadającego siedzibę w Krakowie w województwie małopolskim) związana była ze zrealizowaniem inwestycji umożliwiającej prowadzenie badań (świadczenia usług) w terenie. Jedynie przetwarzanie i obróbka danych, czyli pewna część projektu, miała być realizowana w wynajętym lokalu w Kołobrzegu (województwo zachodniopomorskie). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny przeważająca część projektu ma charakter niestacjonarny, co przesądza, w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, o niestacjonarnym charakterze całego projektu. Jak wskazano w treści wyroku „przekonuje do takiego stanowiska także, jak słusznie zauważyła Instytucja Zarządzająca, suma wydatków projektu dotycząca wyposażenia komputerowego do przetwarzania i archiwizacji danych, która wynosi 116 235,00 zł, zaś suma wydatków projektu dotyczących zakupu lotniczego systemu pomiarowego i mobilnego centrum

zarządzania stanowi kwotę 5 716 548,00 zł. Ze wskazanych danych liczbowych wynika, że wartość wydatków dotycząca wyposażenia komputerowego stanowi około 2% wartości wydatków na elementy projektu o charakterze niestacjonarnym. Obróbka i archiwizacja danych, stanowiąca znikomą część projektu w sensie zadaniowym i finansowym nie może przesądzić o stacjonarnym charakterze projektu”.

Przytoczona wyżej argumentacja oraz przywołane orzecznictwo stanowią potwierdzenie prawidłowości ustaleń IZ RPO WZ w odniesieniu do charakteru projektu nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10, które nie pozwalają na uznanie jego stacjonarności, co w tym przypadku ma kluczowe znaczenie dla możliwości udzielenia dofinansowania. Już w biznes planie w pkt C.4.2 Beneficjent wskazał, iż „konieczność wyjazdów poza siedzibę firmy w celu zebrania danych sprawia, że projekt ma tylko częściowo charakter niestacjonarny – zakupiony sprzęt geodezyjny będzie wykorzystywany też poza siedzibą firmy. Samochód z zainstalowanym na nim Mobilnym Systemem Pomiarowym będzie wyjeżdżał na obszary pomiarów (...) w teren zabierane będą również laptop, sprzęt fotograficzny oraz geodezyjny (...). Po realizacji pomiarów pracownicy firmy będą wracać ze sprzętem do siedziby, gdzie urządzenia będą bezpiecznie przechowywane”. Niemniej w pkt C.1 wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że projekt nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 ma charakter stacjonarny i zlokalizowany będzie w województwie zachodniopomorskim, tj. w Kołobrzegu. Podkreślić należy, że o powiązaniu projektu z województwem zachodniopomorskim świadczyć miała wyłącznie lokalizacja wynajętego biura wyposażonego w sprzęt komputerowy oraz meble, przy czym uwagi wymaga, iż obróbka danych mogłaby być faktycznie dokonywana w każdym miejscu na świecie, nie wyłączając siedziby spółki znajdującej się w Krakowie. Ze względu na fakt, iż lokalizacja serwera w żaden sposób nie determinuje lokalizacji przedmiotowego projektu jako całości, a charakter czynności wykonywanych z użyciem zakupionego sprzętu wpisuje się w przedstawiony w Wytycznych przykład projektu o charakterze niestacjonarnym, co dodatkowo znajduje poparcie w strukturze wydatków projektu (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 lutego 2014 r., sygn. akt II GSK 2376/13) należy uznać, że projekt Wnioskodawcy posiada charakter niestacjonarny. Wbrew temu co twierdzi Beneficjent IZ RPO WZ na etapie weryfikowania wniosków aplikacyjnych bada jedynie czy wnioskodawca słusznie zaznaczył w pkt C.1 wniosku o dofinansowanie, że jego projekt jest niestacjonarny. Wskazać należy, iż na tym etapie nie podlegało weryfikacji, czy wnioskodawca słusznie określił lokalizację projektu, zaznaczając, że jego projekt jest stacjonarny. Kwestia stacjonarności lub niestacjonarności sprawdzana byłaby wyłącznie wtedy, gdyby Wnioskodawca określił że projekt ma charakter niestacjonarny (co nie miało miejsca w niniejszej sprawie). Ponieważ Beneficjent, w pkt C.1 wniosku o dofinansowanie wyraźnie wskazał jako miejsce lokalizacji projektu Kołobrzeg, to nie można uznać za zasadne jego twierdzeń, jakoby organ na etapie weryfikacji wniosku aplikacyjnego pozytywnie zweryfikował charakter projektu jako stacjonarny. Zatem biorąc pod uwagę, iż:

- w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1 mogły być realizowane zarówno projekty stacjonarne jak i niestacjonarne, przy czym w przypadku tych drugich warunkiem niezbędnym było posiadanie przez wnioskodawcę siedziby na terenie województwa zachodniopomorskiego,
  - poza sporem pozostaje, iż siedzibą Beneficjenta, zarówno w chwili złożenia wniosku o dofinansowanie, podpisania umowy jak i przeprowadzenia kontroli, pozostawał Kraków,
- to okoliczność umiejscowienia siedziby Beneficjenta poza granicami województwa zachodniopomorskiego w zestawieniu z faktem, iż przedmiotowy projekt ma charakter niestacjonarny, determinuje wniosek, że Beneficjent nie kwalifikował się do uzyskania dofinansowania w ramach Poddziałania 1.1.3 RPO WZ.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że zgodnie z zapisami pkt 2.3.1 Wytycznych „przyjęcie danego projektu do realizacji i podpisanie z Beneficjentem umowy o dofinansowanie nie oznacza, że wszystkie wydatki, które Beneficjent przedstawi do rozliczenia w trakcie realizacji projektu, będą kwalifikować się do współfinansowania. Kwalifikowalność poniesionych wydatków oceniana jest również w trakcie realizacji, kiedy Beneficjent przedkłada kolejne wnioski o płatność oraz po zakończeniu projektu”. Należy pamiętać, iż ocena kwalifikowalności wydatku polega na analizie zgodności jego poniesienia z obowiązującymi przepisami. Oceny takiej dokonuje się zatem zarówno na etapie wyboru wniosku o dofinansowanie, jak i podczas realizacji projektu. Niemniej, na etapie wyboru wniosku o dofinansowanie sprawdzeniu podlega potencjalna kwalifikowalność wydatków (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 25 marca 2014 r., sygn. akt II GSK 79/13; 09 lipca 2014 r., sygn. akt II GSK 896/13). Podkreślić należy, iż ocena projektów prowadzona jest przez niezależnych, zewnętrznych ekspertów. Świadczy to o obiektywności oceny, a pozostawienie pewnej swobody w ocenie wniosków pozwala na indywidualne podejście do każdego projektu na podstawie posiadanej przez eksperta wiedzy i doświadczenia. Ocena poszczególnych kryteriów dokonywana jest

zatem na podstawie dokumentacji aplikacyjnej, zapisów zawartych w karcie oceny oraz kompetencji eksperta. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 09 lipca 2014 r. (sygn. akt II GSK 896/13), art. 60 rozporządzenia nr 1083/2006 skierowany do instytucji zarządzającej wskazuje, że odpowiada ona za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, a w szczególności za zapewnienie, że operacje są wybierane do finansowania zgodnie z kryteriami mającymi zastosowanie do programu operacyjnego oraz że spełniają one mające zastosowanie zasady wspólnotowe i krajowe przez cały okres ich realizacji (lit. a). Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż przepis ten odnosi się nie tylko do etapu konkursu i wyboru projektu, ale także fazy realizacji projektu. Naczelny Sąd Administracyjny zaznaczył także, że obowiązki instytucji zarządzającej w związku z realizacją programów operacyjnych zostały określone bardzo szeroko, na co wskazuje treść art. 26 ust. 1 uzppr. Nadto wskazał, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych nie jest kwestionowane, że instytucja zarządzająca, skoro z mocy art. 25 pkt 1 uzppr odpowiada za prawidłową realizację programu operacyjnego i w związku z tym ma wykonywać zadania wyszczególnione w art. 26 ust. 1 uzppr, to musi oceniać projekt także w czasie jego realizacji. Mając na uwadze powyższe, należy zaznaczyć, iż kwalifikowalność poniesionych wydatków oceniana jest również w trakcie realizacji, kiedy Beneficjent przedkłada kolejne wnioski o płatność. W sytuacji, kiedy IZ RPO uzna część lub całość wydatków za niekwalifikowalne, Beneficjent jest zobowiązany do zwrotu środków przekazanych na ich dofinansowanie (§ 7 umowy o dofinansowanie). Ponadto, jak słusznie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 marca 2014 r. (sygn. akt II GSK 430/14), Beneficjent pomocy finansowanej ze środków europejskich, z racji jej przyznania i zatwierdzenia, nie nabywa żadnych ostatecznych praw do wypłaconej kwoty pomocy, jeżeli nie przestrzega warunków, którymi to wsparcie finansowe zostało obwarowane, i które może być przyznane tylko wówczas, gdy spełnia on określone warunki.

Podsumowując powyższe, wskazać należy, iż w niniejszej sprawie, w dniu zawarcia umowy o dofinansowanie, IZ RPO WZ dysponowała informacją, że projekt nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 posiada charakter stacjonarny. Taka informacja wynikała jednoznacznie z przygotowanego przez Beneficjenta wniosku o dofinansowanie i jak już wyżej wskazano, IZ RPO WZ nie miała obowiązku sprawdzania tej informacji na etapie weryfikacji wniosku aplikacyjnego (kwestia stacjonarności sprawdzana byłaby tylko wtedy, gdyby Beneficjent zaznaczył, że projekt nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 jest niestacjonarny). Ponieważ skutek przeprowadzonych czynności kontrolnych ustalono jednak, że projekt posiada charakter niestacjonarny, a siedziba Beneficjenta nie znajdowała się na terenie województwa zachodniopomorskiego, to w dniu podpisania umowy o dofinansowanie Beneficjent nie kwalifikował się do uzyskania dofinansowania. Konsekwencją ww. ustaleń jest stwierdzenie, że środki finansowe przeznaczone na przedmiotowy projekt na podstawie zawartej z Beneficjentem umowy o dofinansowanie stanowią środki nienależnie pobrane (art. 207 ust. 1 pkt 3 upf) i jako takie powinny podlegać zwrotowi wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowej.

Niezależnie od powyższego, w odniesieniu do zarzutów Beneficjenta w zakresie powiązania niniejszego postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z faktem rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 zaznaczenia wymaga, iż § 17 umowy o dofinansowanie wskazuje przypadki, w których może dojść do rozwiązania umowy. Zgodnie z § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie, IZ RPO WZ może rozwiązać z Beneficjentem umowę bez wypowiedzenia, w przypadku powzięcia informacji o tym, iż Beneficjent na dzień podpisania umowy nie spełniał kryteriów kwalifikujących do Poddziałania. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. W związku z powyższym Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1838/14 z dnia 23 października 2014 r., zdecydował o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Niemniej, podkreślenia wymaga, iż sam fakt rozwiązania umowy z Beneficjentem nie jest podstawą do wydania decyzji w oparciu o art. 207 ust. 1 upf, jednakże uzyskanie wsparcia pomimo braku uprawnienia niewątpliwie wypełnia już przesłanki z art. 207 ust. 1 pkt 3 upf. Powyższe potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt I SA/OI 748/13 wskazując, iż przepisy obowiązującej upf nie uzależniają ani wszczęcia ani też wydania decyzji w przedmiocie zwrotu środków od rozwiązania umowy o dofinansowanie. Nadto Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt II GSK 1945/12 wskazał, iż z regulacji upf wynika, że warunkiem wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu, nie jest uprzednie rozwiązanie umowy o dofinansowanie, jakkolwiek nie można wykluczyć sytuacji, w której zaistnienie przesłanek uzasadniających wydanie decyzji na podstawie art. 207 upf będzie jednocześnie stanowiło podstawę do rozwiązania umowy. Niemniej w przedmiotowej sprawie okoliczności związane z rozwiązaniem umowy nie miały prawnego znaczenia dla oceny wystąpienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu.

Rozwiązanie umowy o dofinansowanie zawartej z Beneficjentem, było możliwe w drodze uchwały podjętej przez organ kolegialny, tj. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, który na mocy art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 t.j.) jest organem wykonawczym Województwa Zachodniopomorskiego, tym samym zgodnie z art. 25 pkt 1 uzppr pełni rolę IZ RPO WZ. Przyjęte rozwiązania, jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt II GSK 1945/12, stanowią refleks obowiązujących w tym zakresie aktów prawa unijnego, a w tym kontekście wymaga podkreślenia, że instytucja zarządzająca odpowiadając za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zobowiązana jest do uwzględniania zasad należytego zarządzania finansami (art. 60 rozporządzenia nr 1083/2006). W świetle powyższego nie może budzić żadnych wątpliwości to, że instytucja zarządzająca winna być wyposażona w efektywne instrumenty i środki realizacji powierzonych jej zadań. I tak do zadań IZ RPO WZ, na mocy art. 26 uzppr, należy nie tylko dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów, ale także prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów (art. 26 pkt 14 uzppr) oraz określanie i odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych (art. 26 pkt 15 uzppr). Zatem to właśnie w gestii IZ RPO WZ leży zapewnienie wydatkowania środków publicznych zgodnie z obowiązującymi zasadami, gdyż zostały jej przypisane kompetencje w zakresie całościowej, tzn. nieograniczonej do wybranych obszarów, oceny prawidłowości działań Beneficjentów. Jest ona zatem samoistnym organem administracji publicznej odpowiedzialnym za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację. IZ RPO WZ nie jest związana także ustaleniami innych instytucji czy opiniodawców, co wiąże się z posiadaniem kompetencji w zakresie wykrywania nieprawidłowości, określania skutków jakie wywołuje naruszenie przez Beneficjenta przepisów prawa oraz ostatecznego określania stanowiska w sprawie. Powyższe wskazuje na fakt, iż IZ RPO WZ nie jest związana np. wnioskiem Strony o powołanie biegłego czy przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze Strony dla ustalenia okoliczności, które w sposób niebudzący wątpliwości mogą być ustalone przez nią, m.in. na podstawie dokumentów znajdujących się już w aktach sprawy. Nadto zgodnie z poglądem kształtowanym przez linię orzecniczą sądów administracyjnych odmowa uwzględnienia wniosku dowodowego może nastąpić, gdy dotyczy on okoliczności stwierdzonych właśnie za pomocą innych dowodów (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 października 2004 r., sygn. akt IV SA/Wa 60/04).

W tym miejscu wskazać należy, iż postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w S. (sygn. akt (...)) odrzucił skargę Beneficjenta na uchwałę Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 1838/14 z dnia 23 października 2014 r. w przedmiocie rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Uzasadniając swoje stanowisko Wojewódzki Sąd Administracyjny w S. wskazał, iż przedmiotowa sprawa nie jest sprawą z zakresu administracji publicznej i jako taka nie podlega kognicji sądów administracyjnych. Nadto, zdaniem sądu zaskarżona uchwała stanowi akt cywilnoprawny, adresowany do konkretnego podmiotu, dlatego też brak jest podstaw do przyjęcia, że zagadnienie związane z rozwiązaniem umowy o dofinansowanie ma charakter sprawy administracyjnej. W wyniku zawarcia umowy o dofinansowanie wszelkie spory powstałe na tle wywiązywania się z jej zapisów, winny podlegać sądowi cywilnemu. Postanowienie jest prawomocne.

Konkludując, ponownie wskazać należy, iż kwalifikowalność poniesionych wydatków oceniana jest przez IZ RPO WZ zarówno w trakcie, jak i po zakończeniu realizacji projektu, kiedy Beneficjent przedkłada kolejne wnioski o płatność. Należy bowiem pamiętać, że o wcześniejszym ustaleniu zgodności projektu m.in. z obowiązującymi procedurami, decydowały pewne przesłanki, które mogły się zmienić np. w wyniku uzupełnienia materiału dowodowego lub wystąpienia nowych okoliczności w sprawie (tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie, kiedy uzupełniono materiał dowodowy w trakcie przeprowadzonej kontroli projektu na miejscu jego realizacji). Jednocześnie, mając na uwadze, iż do zadań IZ RPO WZ należy dokonywanie weryfikacji formalnej oraz merytoryczno-finansowej wniosków o płatność, jak również kontrola realizacji projektu, wskazać należy, że twierdzenia Beneficjenta w zakresie braku uprawnienia zespołu kontrolującego do dokonywania własnych ustaleń, a także wybiórczego przytaczania ustaleń zawartych w opinii powołanego przez IZ RPO WZ zewnętrznego eksperta i niezastosowanie się do tej ekspertyzy nie zasługują na uznanie. Bezspornym pozostaje, iż IZ RPO WZ wystąpiła z wnioskiem o wydanie opinii w przedmiotowej sprawie w celu poznania stanowiska eksperta. Niemniej podkreślić trzeba, iż uzyskanej opinii nie należy utożsamiać z opinią biegłego w rozumieniu art. 84 kpa. Przedmiotem takiej opinii mogą być tylko okoliczności dotyczące stanu faktycznego, a nie jego ocena prawna. W przeciwnym wypadku zastępowałaby ona orzeczenia organu właściwego do wydania rozstrzygnięcia. Skoro natomiast rozstrzygnięcie danej

sprawy należy do kompetencji organu, to opinia wydana przez powołanego przez organ eksperta nie jest i nie może być dla organu wiążąca (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Ósrodek Zamiejskowy w Łodzi z dnia 03 października 2003 r., sygn. akt I SA/Łd 2414/2001). Wskazać należy, iż opinie sporządzane na zlecenie IZ RPO WZ są materiałami urzędowymi i pełnią funkcję służebną w procesie podejmowania decyzji przez organ. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2001 r. (sygn. akt IV CKN 458/00) materiałem urzędowym będzie to, co pochodzi od urzędu lub innej instytucji państwowej, bądź dotyczy sprawy urzędowej, bądź powstało w rezultacie zastosowania procedury urzędowej. Niezależnie od powyższego należy uznać, że niniejsza ekspertyza niewątpliwie stanowi element postępowania wyjaśniającego i tak właśnie została potraktowana w niniejszej sprawie. Tym samym postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków zostało wobec Strony wszczęte w związku z wynikami kontroli planowej projektu przeprowadzonej przez IZ RPO WZ w dniach 18-19 lutego 2013 r. oraz kontroli doraźnej dokonanej w dniach 10-11 czerwca 2013 r. i 10 września 2013 r. W trakcie trwania kontroli, po szczegółowej analizie dokumentacji oraz stanu faktycznego i prawnego w sprawie ustalono, iż Beneficjent nie kwalifikował się do uzyskania dofinansowania w ramach Poddziałania 1.1.3 z uwagi na niespełnienie kryterium dostępowego, uzyskując wsparcie do którego nie był uprawniony (art. 207 ust. 1 pkt 3 upf).

Niezależnie od powyższego, odnosząc się do wniosku Beneficjenta z dnia 11 lutego 2016 r. o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A.S. IZ RPO WZ wskazuje, iż powyższy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Wskazać bowiem należy, iż myśl art. 7 kpa w toku postępowania organ administracji podejmuje wszystkie czynności niezbędne dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy. IZ RPO WZ zobowiązana jest przy tym do zachowania prawidłowych relacji pomiędzy zasadą prawdy obiektywnej, zasadą czynnego udziału Strony w postępowaniu oraz zasadą szybkości i ekonomii postępowania. Ponadto w myśl art. 12 § 1 kpa organ powinien działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Z powyższego wynika obowiązek prowadzenia postępowania, w taki sposób aby nie można było zarzucić organowi przewlekłości czy opieszałości w podejmowanych czynnościach. Organ administracji publicznej rozpoznający sprawę zobowiązany jest zatem do wnikliwego wyjaśnienia okoliczności faktycznych, istotnych dla jej rozstrzygnięcia, możliwie najprostszymi środkami dowodowymi. Przy czym wszelkie wnioski dowodowe strony organ prowadzący postępowanie winien przeanalizować pod kątem ich przydatności dla ustalenia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a także zweryfikować ich przydatność, mając przy tym na uwadze zasadę szybkości postępowania (wyrok: Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 2191/12).

Organ administracji z urzędu jest zobowiązany do przeprowadzenia dowodów służących ustaleniu stanu faktycznego. W związku z tym organ może przeprowadzić również dowody wskazane przez stronę. Zgodnie bowiem z treścią art. 78 § 1 kpa, jeżeli dowód zgłoszony przez stronę ma na celu dowiedzenie okoliczności mającej znaczenie dla sprawy należy go uwzględnić.

Jedynymi ograniczeniami inicjatywy dowodowej zgłoszonej przez stronę, jest to aby teza dowodowa dotyczyła okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a także by zgłoszony przez stronę dowód nie dotyczył okoliczności dostatecznie już wyjaśnionych innymi dowodami (por. M. Jaśkowska, A. Wróbel „*Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego*”, wyd. LEX 2015). O tym jakie okoliczności mają znaczenie dla sprawy, a więc jakie okoliczności uczynić przedmiotem postępowania wyjaśniającego, decydują normy prawa materialnego, które wyznaczają zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla jej załatwienia. Co więcej ustalenia wymagają nie fakty, które według strony mogą mieć wpływ na wynik sprawy, zaś te mające obiektywne znaczenie dla jej załatwienia (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 września 2011 r. sygn. akt II GSK 870/10).

Organ nie ma również obowiązku przeprowadzenia każdego dowodu zgłoszonego przez stronę. Zasadność złożonego wniosku dowodowego powinna być oceniana przez jego dopuszczalności. Jak również przez pryzmat czy dotyczy okoliczności istotnych dla sprawy lub czy ma na celu przewleczenie postępowania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 02 października 1998 r., sygn. akt I SA/Gd 1863/96).

Przenosząc powyższe rozważania na okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż jak zostało to już wykazane w niniejszej decyzji projekt pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” realizowany w ramach RPO WZ, został przez Beneficjenta błędnie zakwalifikowany jako projekt stacjonarny. Co z tym związane Beneficjent nie kwalifikował się do otrzymania dofinansowania. Powyższe zostało ustalone przez IZ RPO WZ na podstawie całościowej analizy zebranego materiału dowodowego, w tym: wniosku o dofinansowanie, umowy o dofinansowanie wraz z aneksami,

dokumentacji czynności kontrolnych jak i pism składanych przez Beneficjenta w toku czynności kontrolnych, jak i w toku postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym niezasadnym jest przeprowadzenie dowodu na okoliczność czy IZ RPO WZ wzięła pod uwagę opinię A.S., albowiem IZ RPO WZ dokonała własnych ustaleń w tym zakresie na podstawie całościowej analizy materiału dowodowego. Nie oparła się zatem tylko i wyłącznie na jednej opinii. Nawet gdyby przedmiotowa opinia nie została sporządzona to i tak wnioski wywiedzione przez IZ RPO WZ na podstawie pozostałego materiału dowodowego byłyby tożsame z przedstawionymi w niniejszej decyzji. Jednocześnie niezasadnym jest przeprowadzanie dowodu na okoliczność czy IZ RPO WZ kwestionowała wycenę części urządzeń zakupionych przez Beneficjenta w ramach projektu, gdyż przedmiotem niniejszego postępowania nie jest kwestia prawidłowej realizacji projektu, a kwestia jego nieprawidłowego zakwalifikowania przez Beneficjenta na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jako projektu stacjonarnego.

Również niezasadny jest wniosek Beneficjenta dotyczący przeprowadzenie dowodu na okoliczność tego czy IZ RPO WZ zlecała A.S. sporządzenie opinii pod kątem stacjonarności projektu oraz czy udzieliła A.S. wytycznych co do sposobu rozumienia stacjonarności. Wskazać bowiem należy, iż z treści opinii z dnia 18 października 2013 r., sporządzonej na potrzeby IZ RPO WZ przez A.S. wprost wynika, iż dotyczyła ona jedynie analizy wysokości i zasadności kosztów poniesionych na zakup urządzeń i oprogramowania, kosztów prowadzonych szkoleń oraz oceny działania i realizacji założeń wskazanych w dokumentacji aplikacyjnej i użytkownika systemu wyłącznie przez Beneficjenta. Co za tym idzie swoim zakresem nie obejmowała ona kwestii stacjonarności projektu. Jednocześnie warto podkreślić, iż A.S. jest specjalistą z zakresu wyceny sprzętu komputerowego, oprogramowania i systemów informatycznych – telekomunikacyjnych, informatyki, techniki komputerowej i legalności oprogramowania (punkt 1 Opinii z dnia 18 października 2013 r.), natomiast nie zostało w opinii wykazane aby był on specjalistą za zakresu projektów realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu UE. W związku z powyższym nie sposób uznać przydatności ww. opinii dla niniejszego postępowania administracyjnego, w zakresie określenia czy projekt realizowany przez Beneficjenta miał charakter stacjonarny czy niestacjonarny.

Konkludując powyższe rozważania podkreślić należy, iż okoliczności na które A.S. miałyby zostać przesłuchane nie mają znaczenia dla sprawy, co za tym idzie nie wpłynęłyby one w żaden sposób na ustalenia IZ RPO WZ poczynione w toku postępowania administracyjnego, a dotyczące uznania projektu realizowanego przez Beneficjenta za niestacjonarny.

W dniu 1 kwietnia 2016 r. (data wpływu do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 8 kwietnia 2016 r.), Beneficjent wniósł o zawieszenie niniejszego postępowania administracyjnego do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego toczącego się przez Sądem Okręgowym w S., Wydział I Cywilny (syng. akt (...)). W przypadku odmowy zawieszenia postępowania Beneficjent alternatywnie wniósł o przedłużenie postępowania administracyjnego w związku z wyznaczoną na dzień 25 kwietnia 2016 r. rozprawą przed Sądem Okręgowym w S., Wydział I Cywilny (syng. akt (...)).

Na wstępie wskazać należy, iż niniejsze postępowanie administracyjne z uwagi na inne przesłanki zostało postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2016 r. (tj. przed wpływem do IZ RPO WZ przedmiotowego wniosku) przedłużone do dnia 6 maja 2016 r., co za tym idzie rozpatrywanie wniosku w tym zakresie jest bezprzedmiotowe. Ponadto zgodnie z treścią pisma Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 kwietnia 2016 r. na rozprawie, która odbędzie się w dniu 25 kwietnia 2016 r. zostanie dopuszczony jedynie dowód zeznań świadka Pani A.S. w drodze odezwy. Mając na uwadze powyższe na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2016 r. nie zostaną przeprowadzone żadne czynności procesowe, które Beneficjent wskazał w uzasadnieniu wniosku z dnia 1 kwietnia 2016 r.

Odnosząc się natomiast do wniosku o zawieszenie postępowania wskazać należy, iż kwestia ta była już przedmiotem wniosków Beneficjenta, tj. wniosku z dnia 23 grudnia 2014 r. i z dnia 25 maja 2015 r. W obu wyżej wskazanych wnioskach Beneficjent wnosił o zawieszenie postępowania administracyjnego ze względu na toczące się postępowanie sądowe przed Sądem Okręgowym w S., Wydział I Cywilny (syng. akt (...)). IZ RPO WZ każdorazowo odmawiała zawieszenia postępowania tj. postanowieniem z dnia 26 stycznia 2015 r. i postanowieniem z dnia 3 lipca 2015 r. W powyższych postanowieniach wskazane zostało, iż postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków zostało wszczęte w związku ze stwierdzeniem zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 ufp. Podkreślono, iż fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie z Beneficjentem nie stanowił podstawy do wszczęcia przedmiotowego postępowania, a w konsekwencji nie jest podstawą do wydania decyzji w oparciu o art. 207 ust. 1 ufp. Wskazano, iż zwrot przez Beneficjenta środków, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 207 ust. 1 ufp nie jest uzależniony od uprzedniego rozwiązania umowy stanowiącej podstawę dofinansowania projektu, o której mowa w art. 30 ufp i art. 206 ufp. Rozstrzygnięcie (decyzja) o zwrocie środków wydawane jest po

przeprowadzeniu postępowania, wszczętego po bezskutecznym upływie terminu, w którym Strona mogła dobrowolnie zwrócić środki na wezwanie Instytucji Zarządzającej, po stwierdzeniu, że wystąpiły przesłanki wymienione w art. 207 ust. 1 ufp. Ponadto we wniosku z dnia 1 kwietnia 2016 r. Beneficjent nie przytoczył nowych okoliczności, które mogłyby uzasadnić jego pozytywne rozpatrzenie. Za takie bowiem nie można uznać, iż w ramach ww. postępowania cywilnego będzie przeprowadzony dowód z przesłuchania strony T.P. (...), oraz że Sąd Okręgowy w S. będzie rozstrzygał o zasadności przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Mając to na uwadze wskazać należy, iż stanowisko IZ RPO WZ względem wniosku z dnia 1 kwietnia 2016 r. jest tożsame z tym przedstawionym we wcześniejszych postanowieniach i niniejszej decyzji.

W związku z powyższym wobec faktu – iż postępowanie sądowe przed Sądem Okręgowym w S., Wydział I Cywilny (sygn. akt (...)) nie stanowi zagadnienia wstępnego, którego wystąpienie obligowałoby organ do zawieszenia, toczącego się wobec Beneficjenta, postępowania w przedmiocie zwrotu środków – IZ RPO WZ odmawia zawieszenia postępowania administracyjnego, sygn. akt WWRPO.VIII.3162.73.2014.KM.

W przedmiotowej sprawie IZ RPO WZ ustalając wysokość kwoty wymaganej do zwrotu wzięła pod uwagę wszystkie okoliczności, w tym przede wszystkim rodzaj i wagę dokonanych przez Beneficjenta naruszeń oraz konsekwencje z nich wynikające. Z uwagi na fakt, iż w niniejszej sprawie nastąpiło nienależne pobranie środków (art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp) ustalono, iż wszystkie wypłacone Beneficjentowi w ramach projektu środki podlegają zwrotowi, bowiem Beneficjent nie kwalifikował się do objęcia wsparciem, a zatem w ogóle nie powinien był otrzymać dofinansowania. Beneficjent jest zatem zobowiązany do zwrotu całości wypłaconych w ramach projektu środków w kwocie 2 827 350,82 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Zaznaczyć należy, iż stosownie do treści art. 7 kpa, wyrażającego zasadę prawdy obiektywnej, organ administracji publicznej ma obowiązek wyczerpującego zbadania wszystkich okoliczności faktycznych związanych z określoną sprawą. Ustalenie stanu faktycznego sprawy jest niezbędnym elementem prawidłowego zastosowania norm prawa materialnego i winno korespondować z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania i wynikami jego analizy. Stosownie bowiem do treści art. 77 § 1 kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Tym samym IZ RPO WZ w toku prowadzonego względem Beneficjenta postępowania zgromadziła całościowy materiał dowodowy, w tym umowę o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, wyjaśnienia Beneficjenta (m.in. pisma z dnia: 21 stycznia 2014 r., 02 października 2014 r., 09 grudnia 2014 r., 23 grudnia 2014 r., 09 lutego 2015 r., 25 maja 2015 r. wraz z załącznikami, 29 lipca 2015 r., 03 sierpnia 2015 r.) jak również pozostałą dokumentację (m.in. wniosek aplikacyjny wraz z załącznikami, dokumentację związaną z czynnościami kontrolnymi przeprowadzonymi przez IZ RPO WZ). Następnie posiadając tak zgromadzony materiał dowodowy, niezbędne było jego rozpatrzenie, co należy rozumieć jako obowiązek ustosunkowania się do każdego dowodu zebranego w sprawie i uwzględnienia go lub nieuwzględnienia przy wydawaniu decyzji oraz uzasadnianiu rozstrzygnięć. I tak na podstawie całokształtu dokumentacji zebranej w sprawie organ administracji publicznej zobowiązany był do oceny, czy dana okoliczność została udowodniona. W niniejszym przypadku, na skutek przeprowadzonej analizy ww. dokumentacji zebranej w sprawie IZ RPO WZ ustaliła, iż określenie projektu przez Beneficjenta jako stacjonarnego na etapie aplikowania o wsparcie było nieprawidłowe, co w konsekwencji spowodowało, że projekt ten nie powinien otrzymać dofinansowania w ramach RPO WZ. Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, iż dotychczas IZ RPO WZ podjęła niezbędne działania do wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy, a wszystkie czynności, w toku prowadzonych postępowań administracyjnych, były zgodne z przepisami prawa oraz konieczne i uzasadnione do celowego załatwienia sprawy. Nadto rozpatrzenie materiału dowodowego dokonane zostało w wyniku wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, z zachowaniem granic swobodnej (nie zaś dowolnej) oceny dowodów. Jednocześnie w nawiązaniu do powyższego wskazać należy, iż jedną z głównych zasad postępowania administracyjnego jest zasada szybkości i prostoty postępowania wyrażona w art. 12 kpa, zgodnie z którą organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Niezasadne powstrzymywanie się przez organ od wydania decyzji lub uchylanie się od rozstrzygnięcia sprawy narusza przytoczony przepis, doprowadzając w efekcie do wydłużenia postępowania administracyjnego, a dalej procesu odzyskiwania środków, co nie leży ani w interesie IZ RPO WZ ani Beneficjenta. Nadto regulacja ta podkreśla, iż szybkość postępowania stanowi jeden z podstawowych składników sprawności postępowania, a w katalogu tych ostatnich mieści się także m.in. wymóg celowości podejmowanych działań czy niskich kosztów postępowania, co w rezultacie sprzyjać ma zachowaniu gospodarności i niegenerowaniu nieuzasadnionych wydatków. Należy podkreślić, że środki podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości

podatkowych liczonymi od dnia ich przekazania do dnia zwrotu. Wobec powyższego wskazuje się, iż w toku niniejszego postępowania dochowano poszanowania procedury administracyjnej oraz przepisów prawa.

Mając na uwadze całość dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego koniecznym stało się wydanie niniejszej decyzji. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 9 pkt 1 ufp po bezskutecznym upływie terminu, określonego w wezwaniu Instytucja Zarządzająca wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków.

Z uwagi na powyższe IZ RPO WZ orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego